THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

Monday, 4th March 1963.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock. Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS

Madura Mills, Limited.

* 27 *Q.*—SRI S. K. SAMBANDHAN (on behalf of SRI J. PONNUSWAMY VILLAVARAYAR) : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) whether the Government have taken any shares in the Madura Mills Limited, and, if so, the number of shares taken;

(*b*) the dividend, if any, received by the Government during 1961–62;

(*c*) whether there are any representatives of the Government in the above mill, and, if so, who they are; and

(*d*) the amount of loan, if any, granted to the above mills?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (*a*) to (*d*) Government have not subscribed any share capital nor granted any loan to the Madura Mills, Limited.

Bricks

* 28 *Q.*—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that the prices of bricks in the City of Madras are high; and

(*b*) if so, the action taken or proposed to be taken in the matter?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (*a*) Yes. The price of building bricks has been rising very steeply in Madras City.

(*b*) The Government are considering the question of imposing control over the price and distribution of bricks. They are also taking steps to augment the supply of bricks by setting up two fully automatic modern brick-making plants—one by the Industries Department and the other by the Madras State Housing Board—to meet the requirements of Government Departments and quasi-Government bodies like the State Housing Board.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us, Sir, when these brick-making factories will come up?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : They will come up in about eighteen months.

[4th March 1963

Sri S. K. SAMBANDHAN : Is there any proposal to start such factories in the mufassal in any of the district?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : If private parties come up for licence in the mufassal, Government would support them.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, தனியார் துறையில் செங்கல் தயாரிப்பதற்கான தொழிற்சாலைகளை அமைக்க யாருக்கேனும் அரசாங்கம் அனுமதி அளித்திருக்கிறதா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இரண்டு பேர்களுக்கு ப்ரிக் ஒர்க்ஸ் செய்வதற்கு லைசென்ஸ் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்று, சதர்ன் ப்ரிக் ஒர்க்ஸ், இரண்டாவது பாண்டியன் ப்ரிக் ஒர்க்ஸ், திருமுல்லைவாயில். இதைத் தவிர லைசென்ஸ் இல்லாமல் செங்கல் செய்வதற்கு சில பாக்டரிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

Sri S. K. SAMBANDHAN : Is there any proposal to strengthen the present co-operative societies that are engaged in the making of bricks in the villages?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : They are small-scale industries. They do not require any licence. Whereever possible we are starting these co-operatives.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தச் செங்கல் விலையைக் கட்டுப்பாடு செய்வதற்கு உடனடியாக ஏதேனும் விலை நிர்ணயம் செய்யப்படுமா ? அல்லது விலை நிர்ணயம் செய்யாமல், வேறுவகையில் வினியோகம் செய்வதை மட்டும் கட்டுப்பாடு செய்யப்படுமா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : சர்க்காருக்கும், பாதுகாப்பிற்கும் வாங்குவதற்கு மாத்திரம் விலை நிர்ணயம் செய்வதாக சர்க்காரின் உத்தேசம்.

வித்துவான் டி. முத்துக் கண்ணப்பன் : அரசாங்கம் அமைக்கவிருக்கும் செங்கற் சூளைகள் எந்தெந்த இடத்தில் அமைக்க ஏற்பாடு ஆகியிருக்கின்றது ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இப்போதுதான் ஆரம்பிக்க ஏற்பாடு செய்து இருக்கிறோம். அதுவே 1-½ வருஷம் ஆகலாம். அதனால் இப்போது சொல்வதற்கில்லை.

திருமதி சரஸ்வதி பாண்டுரங்கம் : சர்க்கார் மானியம் வழங்கக்கூடிய கட்டிடங்களுக்கு ஏதாவது விதிவிலக்கு அளிக்கப்படுமா ? ஹைஸ்கூல்களுக்கு சர்க்காரால் கட்டிட மானியம் வழங்கப்படுவதால், அவைகளுக்குச் செங்கல் வாங்குவதில் ஏதாவது சலுகை கொடுக்கப்படுமா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இப்போது அந்த உத்தேசமில்லை.

4th March 1963]

திரு. கே. ராமதாஸ் : சென்னை நகரத்தை விஸ்தரிக்கப் போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்த நேரத்தில் சென்னை அருகிலுள்ள செங்கற் சூளைகளை சென்னை நகரத்திற்கு அப்பால் அகற்ற ஏற்பாடு செய்யப்படுமா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : செங்கற் சூளைகள் சாதாரணமாக நகருக்கு வெளிப்புறங்களில்தான் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. புதிதாக வரும்போது விஸ்தரிக்கப்படும் நகரத்திற்கு வெளியில்தான் அவை இருக்கும்.

Power Supply

*29 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN and DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government of Andhra Pradesh has approached the Government for power supply;

(b) whether there was any discussion recently on this matter between the Chief Ministers of Andhra and Madras States; and

(c) if so, the decisions, if any, taken there at?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes. The Government of Andhra Pradesh moved in the matter in August 1962.

(b) No.

(c) Does not arise.

(அ) ஆம்; ஆந்திர அரசினர் ஆகஸ்ட் 1962-ல் கடிதம் எழுதினர்.

(இ) இல்லை.

(உ) வினை எழாது.

Tuticorin Spinning Mills, Limited

*30 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN (on behalf of SRI J. PONNUSWAMY VILLAVARAYAR) : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government have taken shares in the Tuticorin Spinning Mills, Limited, and, if so, the number of shares taken;

(b) the dividend, if any, received by the Government during 1961–62;

(c) whether there are any representatives of the Government in the above mill, and, if so, who they are; and

(d) whether any loan has been granted to the above mill and, if so, the amount so granted?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Government have not subscribed any share capital to the Tuticorin Spinning Mills, Limited.

(b) & (c) Do not arise.

(d) Government sanctioned to the mill two loans amounting to Rs. 9,52,331 in 1954 and 1955; but they were subsequently transferred to the Madras Industrial Investment Corporation.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Are they working properly?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: They are not only working properly but they have repaid the instalments.

Panchayat courts

* 31 *Q*.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) the number of panchayat courts formed after the Panchayats Act, 1958, has come into force districtwar;

(*b*) the number of panchayat courts yet to be formed in the State districtwar; and

(*c*) the reasons for the delay in constituting such courts?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (*a*) 'Nil'.

(*b*) 'Nil'.

(*c*) The Madras Panchayats Act, 1958, provides that after the panchayat union councils are constituted under the Act, the village panchayats shall cease to perform functions of panchayat courts. The Board of Revenue has been asked to take necessary steps to establish village courts under section 6 of the Madras Village Courts Act, 1888, and to create courts of village munsifs under section 7 of the Act in the areas where the Madras Panchayats Act, 1958, has come into force. The consolidated proposals from the Board of Revenue in this regard are awaited.

SRI S. K. SAMBANDAN: Are the Government aware that there are no panchayat courts now functioning in most of the villages excepting a very few, that are working against the rules? It has been stated by the Hon. Minister that all those panchayats were not authorized to function as panchayat courts. So, there are actually no courts in the villages and villagers find it rather difficult and rather expensive to go to the nearest civil courts. Will the Government take some steps to expedite the election to the panchayat courts?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: As I said, consolidated proposals from the Board of Revenue are awaited, but aggrieved parties can go to the village munsif's court.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Since the Panchayat Union Council Act has come into force and since the village munsifs' courts are not preferred by the villagers, will the Government at least conduct elections to the panchayat courts or authorize the present panchayats to act as village courts?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have stated clearly that it is not the idea of the Government that we should have the village panchayats elected to perform the judicial functions. There

4th March 1963]

are no longer village courts which will exercise jurisdiction. All these will be assigned to the village munsif and the village munsif will function as the village court.

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம் : தலைவர் அவர்களே, பஞ்சாயத்துக் களில் பழைய பஞ்சாயத்துச் சட்டப்படி பஞ்சாயத்துக்களுக்கான கோர்ட் அதிகாரங்கள் இருந்தன. அதனால் பொதுமக்களுக்குக் குறைந்த செலவில் கோர்ட் நடவடிக்கைகள் நடத்துவதற்குச் சாதகமாக இருந்தது. அதனால் மீண்டும் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அந்த அதிகாரங்களை வழங்க அரசாங்கம் முன்வருமா ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஸ்தா பனங்களுக்கு அந்த மாதிரி நீதி வழங்கும் பொறுப்பைக் கொடுப்பது சரியல்ல என்ற அரசாங்கத்தின் உத்தேசத்தின் பேரில் புதிதாக அமைக்கப்படும் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு இந்தப் பொறுப்பு இல்லை என்று சட்டம் செய்திருக்கிறது.

SRI S. K. SAMBANDHAN : The Minister said that the elected representatives should not act as panchayat courts. But is it not laid down in the Act itself that elections should be held to the panchayat courts that will consist of only elected representatives?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I cannot understand what the hon. Member means. Under the Act the panchayats have no jurisdiction. Therefore, there is no question of electing any panchayat courts for the purpose of exercising judicial jurisdiction.

SRI S. K. SAMBANDHAN : The Act provides that representatives would be elected to act as village courts?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The proposal under the present Act is that the village munsifs may be constituted into village court.

Compensation grant

* 32 *Q.*—SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) the rate at which compensation grant due to loss of fee income on account of various concessions is paid;

(*b*) whether any representation has been received by the Government that the advance grant paid due to loss of fee income is not adequate enough to meet the salaries of the teaching staff; and

(*c*) if so, the action taken or proposed to be taken?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) At present the compensation grant is calculated at the rates of fee levied during 1955–56 in the case of schools in existence during 1955–56 and at

[4th March 1963

the rates of fees levied during the year of opening or at the rates levied during the year of compensation, whichever is less, in the case of schools opened after 1955–56.

(*b*) Yes.

(*c*) The matter is under consideration.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : The Hon. Minister said that the matter was under consideration. May I request the Hon. the Minister for Education to expedite because the 1955–56 rate was only just half the present fee rate and many schools find it difficult even to pay the salaries? I request the Hon. Minister to expedite and see that the current rate is taken into consideration for compensation of loss of fee income.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The fees levied vary from school to school. Very few schools would be hit by this order. That is under examination.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, மாணவர்களிடமிருந்து முன்னர் வசூலிக்கப்பட்ட சம்பளத்திற்கு ஈடாக நஷ்டஈடு அரசாங்கத்தின்மூலமாகத் தரப்படுவது என்பது முன்னர் தரப்பட்ட விகிதாசாரத்தில் ஏறத்தாழ ஐந்தில் ஒரு மடங்கு என்று புதிதாக அரசாங்கக் கல்வி இலாகாவின் அறிவிப்பில் காட்டப்பட்டிருப்பதால், இப்போது பள்ளி நடத்துகிறவர்கள் நடத்தமுடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். அதை அமைச்சர் அறிவார்களா? அதை நீக்க அமைச்சர் அவர்கள் முன்வருவார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதுதான் முன்பு கூறியது. சம்பள விகிதம் பள்ளிக்குப் பள்ளி வித்தியாசமாகவும், சில பள்ளிகளில் அதிகமாகவும், சிலவற்றில் குறைவாகவும் விதித்திருக்கிறார்கள். பாதிக்கப்படுகின்ற பள்ளிகள் ஒரு சிலதான் இருக்குமென்று எண்ணுகிறேன். அது அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. எவ்வளவுதூரம் விதிகளை மாற்றியமைக்க முடியுமோ அதைச் செய்வோம்.

3–10 p.m. SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Sir, since the year 1955–56 there has been the Pay Commission Report and the salaries were raised. Then again there is dearness allowance and it has also been raised in the last seven years and the Government give only aid to the aided institutions. They do not bear the entire deficit. They pay only two-thirds of the net deficit and the one-third is borne by the management. Therefore, unless the compensation is paid on the present rates of fees, it is possible for the managements to meet the cost of running the schools. I request the Hon. Minister to kindly go into the whole question and give relief to the aided managements.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would endorse and emphasise what the hon. Member stated. The managements should also be prepared to contribute one-third. If they are prepared to contribute that much, then they will not face any serious difficulties in the matter.

4th March 1963]

SRI M. RAJAH IYER : Has any representation been made to the Government that the Grant-in-aid Code should be radically revised? It would be more economical for the Government to pay the teachers directly and the quantum of grant that would have to be paid will also be much less.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : This question relates to compensation paid in lieu of fee concessions. Certain schools have made representations in this regard and that is under examination.

திரு. க. அன்பழகன் : *தலைவர் அவர்களே, மாணவர் ஒருவருக்கு ஒரு வகுப்புக்கு ஒரு ரூபாய் இரண்டணு, ஒரு ரூபாய் நான்கணு வீதம் என்று பள்ளி நிர்வாகிகளுக்குத் தரப்பட்ட ஈட்டுத் தொகை இப்போது அறை அணு அளவுக்கு குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது போன்று ஒரு ரூபாயிலிருந்து நான்கணு ஐந்தணு அளவுக்கு குறைக்கப்பட்டு ஒரு உத்தரவு கல்வி இலாகாவில் பிறப்பிக்கப் பட்டிருப்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்களா ? அதை மாற்ற அமைச்சர் அவர்கள் முன் வருவார்களா ?*

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : *நான் முன்பு வாசித்ததையே வாசிக்கிறேன். அது தான் இப்போது நடை முறையில் இருக்கிற உத்தரவு.*

At present the compensation grant is calculated at the rates of fee levied during 1955–56 in the case of schools in existence during 1955–56

1955-56-ல் என்ன ஃபீஸ் கொடுத்திருந்தார்களோ அதற்கு தகுந்தாற்போல நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்படும்.

and at the rate of fees levied during the year of opening or at the rates levied during the year of compensation, whichever is less, in the case of schools opened after 1955–56.

அதுதான் இப்போது அமுலில் இருக்கிறது.

S.S.L.C. Public Examination

* 33 *Q.*—SRI M. RAJAH IYER : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) the number of candidates offering the Academic Course that appeared for the S.S.L.C. Public Examination, March 1961 and March 1962, respectively, and the percentage of candidates declared eligible for the University Course;

(*b*) similar figures for the candidates offering the Diversified Courses;

(*c*) whether any representations have been received to revise the new rules of eligibility for the University Course for the candidates offering the Diversified Course; and

(*d*) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) & (*b*) A statement[a] is laid on the table of the House.

(*c*) Yes.

---

[a] Printed as Appendix on page 45.

[4th March 1963

(*d*) As the representations related to the new eligibility rules framed by the University of Madras, they were forwarded to the University for necessary action.

SRI M. RAJAH IYER : Has the pointed attention of the University been drawn to the fact that because there are several subjects and individual minimum is insisted upon in each subject, there has been a shortage in the percentage of boys passing the examination? The University has actually approved of the rules of eligibility suggested by the department. Therefore, it is up to us to suggest the revision of rules of eligibility.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, the representations have been forwarded to the University for examination and consideration.

Constituencywise map

* 34 *Q*.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state with reference to the answer given to Legislative Council Question No. 90 on 5th July 1962—

(*a*) whether there is any proposal to publish constituencywise map of the State; and

(*b*) if so, when?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) & (*b*) No, Sir. The question of printing constituencywise map will be considered, when the constituencies are delimited with reference to the final census figures of 1961.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[*Note*.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the member.]

II.—GOVERNMENT MOTIONS.

(1) ELECTION OF NINE MEMBERS TO THE COMMITTEE OF PRIVILEGES.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

"That, with reference to rule 156 of the Madras Legislative Council Rules, this Council do proceed on a date to be fixed by the Hon. Chairman to elect nine members to be members of the Committee of Privileges for the financial year 1963–64."

MR. CHAIRMAN : The question is :

" That, with reference to rule 156 of the Madras Legislative Council Rules, this Council do proceed on a date to be fixed by the Hon. Chairman to elect nine members to be members of the Committee of Privileges for the financial year 1963–64. "

The motion was put and carried.

4th March 1963]

MR. CHAIRMAN : I have to inform the House that, in accordance with Regulation 2 (1) framed for the holding of elections according to the principle of proportional representation by means of the single transferable vote, I fix the following programme for election of nine Members to the Committee of Privileges for the financial year 1963–64 :

Time and date for the receipt of nominations, 4 p.m. on 7th March 1963.

Time and date for the scrutiny of nominations, 12 noon on 8th March 1963.

Time and date for the withdrawal of nominations, 4 p.m. on 8th March 1963.

Poll, if necessary, on 25th March 1963.

Nomination forms can be had from the Secretary.

(2) ELECTION OF SIX MEMBERS TO THE HOUSE COMMITTEE.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

"That, with reference to rule 173 of the Madras Legislative Council Rules, this Council do proceed on a date to be fixed by the Hon. Chairman to elect six members to be members of the House Committee for the financial year 1963–64."

MR. CHAIRMAN : The question is—

"That, with reference to rule 173 of the Madras Legislative Council Rules, this Council do proceed on a date to be fixed by the Hon. Chairman to elect six members to be members of the House Committee for the financial year 1963–64."

MR. CHAIRMAN : I have to inform the House that, in accordance with Regulation 2 (1) framed for the holding of elections according to the principle of proportional representation by means of the single transferable vote, I fix the following programme for the election of six members to the House Committee for the financial year 1963–64 :—

Time and date for the receipt of nominations.	5 p.m. on 7th March 1963.
Time and date for the scrutiny of nominations.	1 p.m. on 8th March 1963.
Time and date for the withdrawal of nominations.	5 p.m. on 8th March 1963.
Poll, if necessary	On 25th March 1963.

Nomination forms can be had from the Secretary.

III.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1963–64.

MR. CHAIRMAN : We will now commence the general discussion on the Budget for the year 1963–64.

[4th March 1963

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Mr. Chairman, Sir, I thank you for allowing me to initiate the discussion on the subject. The receipt of the State Budget after the staggering Central Budget proposals made us have a sign of relief. But even this was short-lived. The national emergency is there and every one will admit that we should put forth our best efforts and strain ourselves to the utmost. That will be conceded by all people.

In our Budget there is only a deficit of Rs. 274 lakhs and this gap is expected to be filled up by increased receipts from the Centre during the year. We find that the Inter-State sales-tax has been doubled from one per cent to two per cent. I think it will give us about three crores. (The Hon. the Finance Minister was seen indicating dissent).

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Rs. 2 crores.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : That is one. Another source is the increased receipts from our sales-tax. I am certain it will go up. Within the last five or six years, the income from this source has doubled itself. I find from the figures given that it has gone up from Rs. 14 crores to nearly Rs. 25 crores. It will go up still further. Then, again, the Hon. the Leader of the House has stated. " We are now levying 7 per cent sales-tax on certain specified articles of luxury, like motor cars, refrigerators, photographic cameras, etc. State Governments have been seeking to ensure uniformity in the rate of sales-tax on these commodities. Some State Governments may shortly increase the rate of sales-tax on these luxury articles, in which case, we may have to fall in line and revise the existing rate of sales-tax on these commodities. " We are now levying 7 per cent on some of these. The Orissa Government are levying 10 per cent. Since the Government want uniformity in this respect, I am quite sure this Government will go up to 10 per cent. The increased receipts from these two sources alone, I am quite sure, would be enough to wipe out the gap. In addition to all these, you have now got the additional levy on land revenue and additional levy on water cess and a levy on urban land. The increased receipt from these four sources will be sufficient not only to wipe out the deficit, but it will also give us a surplus of about four or five crores as the Hon. the Leader of the House himself has assured us.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Thank you very much.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Last year we budgeted for an income of Rs. 117 crores. The actual income went up to Rs. 121 crores. The revenues had gone up by four crores of rupees.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : If it is so, I would like to enter into a contract with the Hon. Member to get a surplus of four to five crores.

4th March 1963]

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : I may tell the Hon. the Finance Minister that I feel very nervous on these matters. I am only putting before them the layman's point of view. I have gone through all the literature supplied to us. Even after that, I find only conflicting figures. I can get only at the main points and that is all.

But one thing which is heartening to note is this. The plan schemes, they say, will be implemented without any pruning. That is a redeeming feature. There are opportunities for further employment and present employees also will be retained. That is a good thing. Our State looks forward to reduce inflation. Higher indirect taxes are levied by the Centre. It is stated that these taxes are anti-inflationary measures. I do not think they are so. They will really produce nothing but inflation. Sir, as I said, on closer examination I doubt whether there will be any deficit at all. 8–20 p.m.

Sir, in 1961–62 the revenue was less than Rs. 100 crores. The then Hon. Minister for Finance said that very soon this State would reach the high watermark of Rs. 100 crores. It is now Rs. 124.45 crores. The Revenue in 1938–39 was only Rs. 16 crores. The revenue to-day is eight times that amount, which is largely due to sales-tax. In 1958–59 the revenue under sales-tax was Rs. 14.76 crores. The estimated revenue in 1963–64 is Rs. 25.76 crores. Now the increase in the sales-tax, I am sure the Hon. Minister will admit affects the common man. Sales-tax always hits the common man. The sales-tax is levied on the sale of both the essential and non-essential things. Then we find there are the excise and customs duties. Here again those duties hit the ordinary man, especially people belonging to the low income group and the middle income group. The price of kerosene oil has increased by ten naye Paise per bottle. Soap which was considered a luxury some thirty years before, is no luxury now. It has become a necessity. Then we find the petrol and petroleum products are subjected to increased taxes. This will result in the bus passenger fares going up. That means the common man will be hit, that is to say, the people whose income is stationary. We cannot neglect them. We have been saying that the middle class people have been neglected. It is a fact that they have been neglected all these years. They form the minority but they form the stable element in any society. If we take these people into consideration, we find that their provident fund contribution is 6 per cent. Take, for instance, an employee on Rs. 400 per mensem. He has to pay compulsorily 6 per cent towards provident fund. Again he has to contribute compulsorily another 5 per cent in view of the National Emergency. Now the Central Government are coming forward with a proposal for 4 per cent compulsory savings in addition to the heavy income-tax. All these come to 6 plus 5 plus 4, which is equal to 15 per cent. The four per cent compulsory savings, is only the minimum. It ranges from 4 to 10 per cent. Then, Sir, he has to pay premium on insurance policy which he must take compulsorily.

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [4th March 1963

Sir, most of these non-gazetted officers, I mean, the low income and the middle income group, have borrowed money for putting up houses. They have also taken advances from their provident fund for other purposes. They have to repay these loans. Then, they have to pay the profession tax. All these taxes and contributions come to nearly 25 per cent of the N.G.O.'s salary. The Government may say that the 5 per cent and the 4 per cent contributions are only savings. But, Sir, when they are not able to have two square meals a day and when they are not able to give the minimum comforts to their children to-day, what is the good of providing something for the old age? They must be enabled to live to-day so that they may get the benefits of the savings later on. I think Rs. 120 or so out of Rs. 400 is a big slice. Out of Rs. 800 if nearly Rs. 200 are taken away, the man in the middle income group will actually suffer. I have not here included the amount that he has got to spend for the education of his girls and boys in the college. If the person is a gazetted officer, he must pay the school fees also for his children. I would, therefore, appeal to the Hon. the Minister for Finance to exempt these people from the 5 per cent compulsory contribution in view of the fact that the Central Government are asking for 4 per cent compulsory savings. Or this Government must ask the Central Government to give up the increase in income-tax and the compulsory deposit of 4 per cent. Four per cent, I say, is only the minimum. Ten per cent is the highest. I am now pointing out that this is really a hardship on the low income group man or the middle income group man. It is very difficult for those people to get on.

Now, Sir, the Gold Control Rules are there. All these years these people pledged their gold ornaments and raised money for paying the school fees or examination fees of their children. Now they are afraid of pledging those gold jewels. Even the pawn-brokers are afraid of lending money on the gold jewels. I am not underestimating the National Emergency. But the Government must see that the tax is distributed equitably and is levied equitably. There is no point in going on placing more and more hardships upon a certain class of people who form the stable element in any society. All these years, Sir, just as I pleaded with the Hon. the Minister for Finance, I once again plead that some of the compulsory contributions ought to go or the Government must try to give relief. From 1955–56 to 1962–63 there has been a rise in the cost of living It is nearly double or at least 1½ times. I think it is difficult to say that the rising tempo of development could be maintained in the changed conditions brought about by the massive Central taxation.

Not only that. Sir, we find the price of post-card has risen. Of course, it can be reduced.

MR. CHAIRMAN : How can we reduce?

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : By reducing the number of cards we write. (Laughter) The hon. Member Mr. K. Balasubramanya Ayyar was harping on the levies which will be made by the Panchayats and Panchayat Unions. The Panchayat Unions can

4th March 1963] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

tax to any extent. Let the Government consider all these things and make a representation to the Central Government that relief should be given to some extent. ,

Sri, the next item is the Third Five-Year Plan. The Planning Commission has allotted Rs. 290 crores for the entire Third Plan. This year, I think, they have allotted Rs. 59.83 crores. In the explanatory note it is stated that during the course of the year suck, additional funds as are needed will be given. I am emphasising this point, because after some months the Government must find the ways and means for getting it. There are Centrally assisted and Centrally sponsored schemes. Only the expenditure on the former is shown in the State plan.

So far as education is concerned, the Government have allotted in the Third Plan, Rs. 5.39 crores. I should like to draw the attention of the Minister for Education to one important matter. The Government have set apart Rs. 28.71 crores for Education. This sum includes Rs. 5.39 crores included in the Third Plan. The Government are spending a very large amount. A business undertaking or a manufacturing industry spending about 22 per cent of its income on education will employ an army of scientists, statisticians and accountants and highly trained and highly paid experts, with the two-fold purpose of reducing the cost and increasing efficiency. They will ensure that every item of expenditure is justified and that the results are as good as can be expected. The latest scientific knowledge will be promptly utilised in promoting production and training the right type of personnel. That is what a business concern would do. Similarly, if the Government are to spend Rs. 28 crores on education, I would earnestly plead with the Education Minister that it is more essential in education than in business to see that every rupee of expenditure is justified and that the results of the total expenditure are as good as can possibly be expected. The Education Department employs a large number of Inspectors—men and women of high qualifications—whose task is to get in close touch with the schools, the teachers and the authorities, and to see that the standard of education does not go down. But what is the present position? These are busy people performing a heavy task and other task not related to education at all. They are certainly not in a position to carry out the intensive research required which is a wholetime job in itself. In all advanced countries where large amounts are spent on education, from time to time national surveys of basic attainments in language and arithmetic of children between 7 *plus* and 10 *plus* of age are carried out. But here we have not carried out any survey at all. This State has been spending for the last four or five years very large sums on education. No one would regard the State's expenditure of Rs. 28 crores on education as likely to be mostly wasted. But can anyone in the Council seriously maintain that every rupee of it is fully justified or that the whole vast sum yields the best possible results in the life of each individual child and of the country as a whole? Therefore, I would suggest

3–30 p.m.

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [4th March 1963

without casting any aspersion on the Education Department, that when we are spending a large amount on education, a national survey from time to time is absolutely essential to see that the standard of attainment, if not improved, is at least maintained. The reason why I am saying this is this. Now many schiols are ill-equipped and understaffed. The pupil-teacher ratio is 1 : 50 in many schools even in elementary schools. How can one expect the best results under the circumstances? One should not judge progress in education from the quantitative expansion alone but from the improvement in the quality of education. Quality can be maintained only if there is adequate and qualified staff, with manageable strength per section, besides minimum equipment in the shape of teaching aids.

Sir, I read in to-day's paper that the Hon. the Minister for Education had spoken at Coimbatore about employing married trained women teachers.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I only referred to cases of ladies undergoing the training, still getting married, and settling themselves in the family. I suggested to such of those ladies that they might take interest in offering adult education, to grown-up people. That is all I said.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Not to their working at schools?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Even if they come to schools, I would welcome it because there is such a serious shortage of teachers.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : I wish the Government implemented their proposal. I do not want to say more. The Secondary Education Commission recommended it and placed it before the Government, but the department did not accept it previously.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I referred only to the need for spreading adult education among the middle class women.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : That is encouraging.

I stall just touch upon a few pointss in the Third Five-Year Plan relating to education before I close. For training of additional teachers a sum of Rs. 21·99 lakhs has been set apart. This is utterly inadequate. The Hon. the Minister for Education knows that even if we begin to train this year, it will take two years to get trained teachers. For two years we cannot keep the schools without teachers. The number of elementary schools has gone up from 28,000 to 30,000. The number of secondary schools has gone up from 1,500 to 1,800. Even if we take one L.T. for every newly opened secondary school, we would require at least 300. Now the number of trained people coming from the training institutions are just enough to fill normal vacancies and not to fill the posts created by the opening of new schools.

4th March 1963] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

For construction of quarters for women teachers a sum of Rs. 12.38 lakhs has been set apart. Previously we were told that they could not construct quarters at all. Perhaps the same thing would happen to this Rs. 12·38 lakhs. (Interruption) There has not been any progress in this direction.

For free education of girls up to X Standard for all poor pupils a sum of Rs. 26.41 lakhs has been set apart. What about free education of boys? The State bears the expenditure on education of poor boys and perhaps the Central Government bear the entire expenditure for poor girls. Why should there be this discrimination?

The allotment of Rs. 5·21 lakhs for improvement of secondary education is thoroughly inadequate. I know something is allotted for science, for laboratory, and so on. This is quite insufficient.

For increasing the number of merit scholarships in secondary schools a sum of Rs. 0·33 lakhs has been set part as against a sum of Rs. 0·17 lakhs provided last year. The Headmasters make their recommendations but till the end of February nothing is known. It is not known which boy gets the scholarship and which boy does not. There is a lot of delay. I would tell the Hon. Minister that delay means that the boys or the girls are put to unnecessary suffering and the parents also are put to unnecessary suffering.

About medical and public health I am going to touch only one point. I am on the Health Education Council. We suggested that the schools should have urinals and latrines. This was referred to the Director of Public Instruction. I have got the reply from his office. The reply is that there is no moving space for many of the elementary schools and hence no urinals can be constructed. We want to provide for envirnonmental hygiene and sanitation. But when elementary and necessary amenity is not provided, the boys commit nuisance outside. It is further pointed out that it is only in the case of secondary schools this is insisted on and that otherwise, recognition will not be granted, but that in the case of elementary schools there is no such provision. I would request the Government to take immediate action in the matter. It is certainly very distressing to get such a reply from the Department of Education. One of the conditions of recognition should be that there should be adequate sanitary arrangements.

About water-supply, since a subsidy is given, we suggested that every school should have a well to provide drinking water. But the department say that when there is no moving space for these children, they cannot think of wells. These are elementary things which should be provided.

Then, under housing Rs. 92 lakhs are provided in the Third Plan. So many conditions are attached. To those for whom loans have been sanctioned money may be given if it is the first or second drawal. What about those who have already purchased sites expecting loans? I would request the Government to

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [4th March 1963

consider their case. About 15 lakhs of rupees are provided for the low income group. I do not know whether the middle income group comes under the State Housing Board or the co-operative society. I would request the Government to see that some money is provided for them. Some of them have purchased materials like brick and cement. Unless they raise the construction to the basement, loan is not granted. We want more houses to be constructed for these people. So, I would request Government to do something in the matter.

The last thing is about the establishment charges. The Hon. the Leader of the House said that the establishment charges had not risen and that previously they were higher. The Government should not calculate it in terms of percentage. The amount has risen from about Rs. 20 crores to Rs. 30 crores. Of course, it is inevitable after the revision of pay and increase of dearness allowance. But now we find that there is a lot of inefficiency in the Government Departments. It is due to various factors. One reason is that there has been deterioration in the standard of attainment of these people. There has certainly been deterioration in the standard in schools. The Government are taking such students in service and there is inefficiency. They are all young and enthusiastic people, but the standard of education they have received is quite insufficient for them to cope with the work. Why not the Government organise evening classes and give them some training in their own interests? Efficiency is the most important thing. I find in-service training was organised in a Collector's office. I asked one clerk about it last year. I learnt that in-service training was sought to be given but was given up. It is better that the Government take it up. It is very essential to have efficiency in the Government departments. The staff newly recruited in the last ten years require further education, further general education and also education in the field of work they have got to do.

Sir, I have made briefly my remarks on the Budget. I once
3–40 p.m. more appeal to the Hon. Minister and the Government to see that the low income groups and the middle class people are not put to unnecessary hardship. The burden imposed on them is beyond what they can bear. The Hon. the Finance Minister should represent to the Government of India to see that relief is given to them.

Thank you, Sir.

* திரு. பி. கே. நல்லசாமி: மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதலில் தேசத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற நெருக்கடி நிலைமையை உத்தேசித்து நாம் நமது மாநிலத்தில் என்ன செய்திருக்கிறோம் என்பதைப் பற்றி அலசிப் பார்க்கும்போது, எனக்குக் கொஞ்சம் அதிருப்திதான் ஏற்படுகிறது. கொழும்பு மகாநாட்டு முயற்சிகள் வெற்றியடையாது என்கின்ற நிலையில், இன்று நமது

4th March 1963] *[திரு. பி. கே. நல்லசாமி]*

மாநிலமும் தேசமும் இருக்கிற ஒரு உற்சாகமற்ற தன்மையைப் பார்த்தால், மிகவும் வருத்தமடைய வேண்டிய நிலையில்தான் இருக்கிறோம். காரணம், துப்பாக்கி சத்தம் கேட்கும்போது, ஒரு வேகம் ஏற்படுவதும், உடனே சத்தம் கொஞ்சம் நின்றதும், தூங்கிப் போகக்கூடிய நிலையிலே நாம் இருக்கிறோமா என்ற ஒரு ஐயம் எனக்கு மனதில் கிளர்ச்சியை உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. நாம் போட்டிருக்கிற திட்டங்களில்கூட மக்களே வரக்கூடிய தேசப் பாதுகாப்புப் போர் மீண்டும் ஏற்படுமானால், அதற்கு உடல் வலிமை உடையவர்களாகவும் மன வலிமை படைத்தவர்களாகவும் ஆக்குவதற்கு வேண்டிய ஒரு திட்டத்தை நாம் போடவேண்டியது ரொம்ப அவசியம் என்று தோன்றுகிறது. இப்போது இருக்கக் கூடிய நிலை, குறிப்பாக இப்போதுள்ள மாணவர்களை எடுத்துக் கொண்டால், வருங்கால சுதந்திரப் போர்களை நடத்தக்கூடிய வீரர்கள் அவர்கள். அவர்களில் ஆண்களாக இருக்கிற எல்லா மாணவர்களுக்கும் என்.சி.சி., ஏ.சி.சி. பயிற்சி கொடுக்கக்கூடிய அளவில் நமது திட்டம் இல்லை. அந்த அளவில்கூட குறைபாடு இருப்பதாக எனக்குத் தோன்றுகிறது. ஹோம் கார்டுகள் இப்போது நாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற அளவு நமது மாகாண ஜனத்தொகை அளவைப் பார்த்தால், ஒரு சதக்கணக்கு போடக்கூடிய நிலையில் இது வருமா என்ற நிலையில் அவ்வளவு குறைந்த பட்சத்தில் நாம் இருக்கிற வாய்ப்பு பட்ஜெட்டில் காணப்படுகிறது. கிராமத்தில் இருக்கிற தொண்டர்கள் உற்சாகமாக வேலை செய்யவேண்டுமென்றால், நான் சென்ற தடவையே சொன்னேன். உடனடியாகப் பயிற்சி கொடுப்பதற்கான திட்டம் செய்யவேண்டுமென்று. ஆனால் இன்னும் உருப்படியாக ஒன்றும் வந்ததாகத் தெரியவில்லை. போதிய விறுவிறுப்பு இல்லை என்றுதான் எனக்கு மனம் சங்கடப்படுகின்றது. இந்த நிலையில் இடைத் தேர்தல் வேறு நாம் ஆரம்பிப்பது என்று இன்று ஏற்பாடு செய்துவிட்டோம். நெருக்கடி நிலைமை இருக்கும்போது, இன்னும் ஏப்ரல் மாதத்திற்குப் பிறகு என்ன ஆகுமோ என்ற நிலைமை இருக்கும்போது, இடைத்தேர்தல் ஆகிய ஒரு பெரிய புயலைக் கிளப்பிவிட்டு ஒரு கட்சியை மற்றோர் கட்சி தாக்கி எந்த அளவுக்கு அதை நம் தேசப் பாதுகாப்பு நிலையைக் குலைக்க முடியுமோ, அந்த அளவுக்கு அதை விட்டு விட்டோம் என்றுதான் எனக்கு மிகுந்த அச்சமாக இருக்கிறது. துரதிருஷ்ட வசமாக காலியான ஸ்தானங்கள் ஆளும் கட்சியில் இருக்கிறவர்களுடையதாக இருக்கிறது. நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னர், இருக்கிற கட்சியில் எந்தக் கட்சி இருந்தார்களோ அவர்கள் கட்சியே காலி ஸ்தானத்தில் மீண்டும் இருக்கட்டும் என்று. இந்த நிலைக்கு யாரும் இப்பொழுது ஒப்ப மாட்டார்கள். ஏனென்றால் ஆளும் கட்சியைத் தோற்கடிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் முதலமைச்சர் சொன்ன அதுவும் செயல்படாமல் போய்விடும். இந்த அளவில் நாம் ஒரு புயலைத்தான் கிளப்பிவிட்டிருக்கிறோம் என்பது என்னுடைய எண்ணம். இது நம் தேசப்பாதுகாப்பு ஒற்றுமைக்குப் பெரும் இடையூருக இருக்குமென்று தோன்றுகிறது. அந்தப் புயல் தேசப் பாதுகாப்பு முயற்சிக்குக் குந்தகம் இல்லாமல் இடையூருக இருக்காமல், நமக்குள்ள வேற்றுமைகளைப் பலப்பட்டு போகவிடாமல் பார்த்துக்

[திரு. பி. கே. நல்லசாமி] [4th March 1963

கொள்வதற்கு ஏதாவது செய்தாலொழிய ரொம்ப துரதிர்ஷ்டமான நிலைதான் வருமென்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. பொதுமக்களுக்குக்கூட பாதுகாப்புக்கான முயற்சிகளில் பரந்த அளவில் பயிற்சி கொடுக்க வேண்டும். சில இடங்களில் டிரைவர்கள் பயிற்சி கொடுத்தோம். அவர்கள்கூட வேலையில்லாமல் அலைவதைப் பார்த்தால், மறுபடியும் அவர்கள் பயிற்சிக்கு வருவார்களா என்று சந்தேகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. பயிற்சி கொடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு வேலை உடனே நாம் நெருக்கடி நிலையில் கொடுக்காமல் இருக்கிறோம். எனக்குத் தெரியும், பயிற்சி பெற்ற டிரைவர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அதனால் இப்பயிற்சிக்கு மக்கள் வந்து சேர்வதற்கு அவர்களுக்கு ஊக்கம் குறைந்துவிடுகிறது. அதே மாதிரி டாக்டர்கள், நர்சுகள் மற்றவர்கள் தயாரிப்பதில்கூட குறிப்பாக டாக்டர்கள், நர்சுகள் தேசபக்தியை அவர்களுக்கு ஊட்டினாலும் பணத்தில் இருக்கிற முக்கியமான மோகத்தின் காரணமாக அதிகம் பேர் முன்வருவது கஷ்டமாகத்தான் இருக்கும். ராணுவத்திற்கு டாக்டர்கள் பயிற்சிக்காகத் தேர்ந்தெடுக்கும் போது, நர்ஸ் போன்ற மற்றவர்கள் பயிற்சிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கும் போது, ராணுவத்திற்கென்றே ஒரு தொகை ஒதுக்கித் தேர்ந்தெடுப்பதுதான் நல்ல முறை என்று தோன்றுகிறது. ராணுவத்திற்குத் தேவையான வைத்தியக் கல்வி தனி மாதிரியாக இருக்கும். குண்டு காயம், தோட்டாக் காயம் படுவது இந்த மாதிரித் தனிவகையாகி சிகிச்சையில் அவர்கள் பழக வேண்டும். இரண்டாவது, பயிற்சி பெற்று வரக்கூடிய டாக்டர்கள் பிறகு அங்கு போய்த்தான் ஆகவேண்டுமென்ற நிலையிலே நல்ல பயிற்சி பெறுவார்கள் ஆகையால் இதற்குத் தனியாக செலக்ஷன் செய்யும் முறையில் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்து யூனியன்களில், குறிப்பாக உணவு உற்பத்தியில், அதிகம் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று திட்டமிட்டு யூனியன்கள் அமைத்தோம். ஆனால் பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் பார்த்தால், ரோடு போடுவது, சில பள்ளிக்கூடக் கட்டிடங்கள் கட்டுவது போன்றவைகளில் அதிக கவனம் செலுத்துகிறார்களே தவிர, எந்தக் கிராமத்தில் இவ்வளவு உற்பத்தி, எந்த தானியம் எவ்வளவு விளைந்தது என்பதைப் போன்ற ஆராய்ச்சியோ அதைப் போன்ற திட்டங்களோ அங்கு அதிகமாக செய்வதாகத் தெரியவில்லை. நடப்பதெல்லாம் அமோனியம் சல்பேட்டுக்குச் சண்டை. அதற்கு மேல் கிராம விதைப்பண்ணைகள். அவை நல்லமுறையில் நடக்கவில்லையென்று சொல்கிறார்கள். கிராம சகாயக்குகள் சரியான முறையில் இல்லை என்கிறார்கள். எங்கள் ஊரில் சர்க்கார் விதைப்பண்ணை இருக்கிறது. அங்கு
3-50 p.m. வந்த விதைகள் சரியாக முளைக்கவில்லை என்று தாராபுரம் டி.டி.சி. யில் புகார் வந்திருக்கிறது. அதனால் சில இடங்களில் ஒரு வேளை நல்லமுறையில் இருக்கலாம்; சில இடங்களில் நல்ல முறையில் இல்லாமலிருக்கலாம். நான் கிராம விதைப் பண்ணையைப் பற்றிச் சொல்லுகிறேன். சர்க்கார் விதைப் பண்ணையைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. கிராம விதைப் பண்ணை சரியாக நடக்கவில்லை என்ற புகார் இருக்கிறது. கிராம சகாயக்காக அதிகாரிகள்

4th March 1963] *[திரு. பி. கே. நல்லசாமி]*

தங்கள் இஷ்டப்படி நடக்கிறவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள் அதனால் கிராம சகாயக் தன் வேலையை சரியாக கவனிப்பதில்லை. இப்போது கிராமத்தொண்டர் படை அமைத்திருப்பதன் காரணமாக ஒரு சௌகரியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கிராம சகாயக்குகளை நியமனம் செய்கிற உரிமையை, அதிகாரத்தை இந்தத் தொண்டர்களிடத்தில் விட்டுவிட்டால், சரியான சகாயக்குகள் வந்து சேருவார்கள். அதிகாரிகள் நியமிப்பதால், சரியான சகாயக்குகள் வருவதில்லை. கிராமத் தொண்டர்கள் 40 பேர் கூடி சகாயக்குகளை நியமித்தால், நிச்சயம் நல்ல சகாயக்குகள் வருவார்கள். ஆகவே, இதை நிவர்த்தி செய்ய இப்போது வழி ஏற்பட்டிருக்கிறது.

எல்லாவற்றையும்விட மிக முக்கியமானது, இதை நான் ரொம்ப நாளாக இங்கும் சொல்லுகிறேன், மாவட்ட அபிவிருத்தி கவுன்சிலிலும் (District Development Council) சொல்லுகிறேன், அதில் இன்னும் கவனம் சரியானபடி செலுத்தப்படவில்லை—முக்கியமானது உரம், மனித மல உரம். கிராமங்களில் இன்னும் சரியான கம்போஸ்டு உரம் செய்யப்படுவதில்லை. அதற்கான திட்டத்தைப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் செய்யவில்லை. கம்போஸ்டு தயார் செய்வது என்று போட்டிருக்கிறோமே ஒழிய, நடைமுறையில் என்ன நடைபெறுகிறது என்றால், எல்லாம் Bogus குழிகள். கம்போஸ்டு குழி என்று பெயர் இருக்கும்; அதற்குப் பணம் வாங்கியாகியிருக்கும்; ஆனால் அந்தப் பணம் விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் சேருவதில்லை. காரணம் என்னவென்றால் கம்போஸ்டு குழி ஒன்றுக்கு ரூ. 3 கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த 3 ரூபாய் வாங்குவதற்கு, விவசாயி நான்கு மைல் நடந்து வந்து, பஞ்சாயத்து யூனியன் அலுவலகத்தில் காத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். பல இடங்களில் பொய்க்கணக்கு எழுதி பணம் வாங்கியிருக்கிறார்கள். இதனால் கம்போஸ்டு தயாரிப்பதில் பெருவாரியான கிராமங்களில் உற்சாகமில்லாமல் இருக்கிறது. இதற்கு ஏதாவது வழி வகை செய்தாக வேண்டும். இதை இந்த கிராமத் தொண்டர் படை கூட செய்யலாம். கிராமத்தில் இந்தத் தொண்டர்கள் இன்றைக்கு காக்கி டிரஸ் போட்டாகி விட்டது. ஆனால் என்ன வேலை செய்வது என்று மாத்திரம் இன்னும் உருப்படியாக எதுவும் ஏற்படவில்லை. வேலையும் உருப்படியாக எதுவும் தொடங்கவில்லை. காவற்படையைச் சேர்ந்தவர்கள் மாத்திரம், ' left, right ' போட ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் இதில் அரசாங்கம் அதிக கவனம் செலுத்தி, இன்னும் ஊக்குவித்தால் ஒழிய, சரியான முறையில் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இந்த கம்போஸ்டு தயாரிக்கும் திட்டத்தில் ஈடுபடாததால் லட்சியம் நிறைவேறாது. லட்சியம் நிறைவேற வேண்டுமானால், அதிக கவனம் இவைகளில் செலுத்தப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இப்போது பரம்பிக்குளம்—அலியார் வாய்க்கால் பாசனத்துக்காக திறந்துவிடப்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் அங்கே இருக்கக்கூடிய பல விவசாயிகளுக்கு இப்போது நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தால் சில நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை

எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். மேட்டூர், கீழ்பவானி போன்ற வாய்க்காலில் எல்லாம் நஞ்செய்ச் சாகுபடித் தண்ணீர் விடப் பட்டிருக்கிறது. ஆனல் அலியார் பிரதேசத்தில் புஞ்செய்ச் சாகு படிக்குத்தான் தண்ணீர் விடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும் போதுகூட, சர்க்கார் நீர்ப்பாசன வசதி செய்துகொடுத்தால், உடனே அது உச்ச வரம்புச் சட்டத்தில் வந்து விடுகிறது. நீர்ப் பாசன வசதி செய்துகொடுக்காது இருக்கும்போது, மேட்டு நிலம் 120 ஏக்கரா வரையிலும் ஒருவர் வைத்துக் கொள்ள முடியுமென் ருல் இப்போது 52½ ஏக்கராதான் உச்சவரம்பில் வரக்கூடிய நிலே இருக்கிறது. அதுவும் புஞ்செய் வெள்ளாமைக்கு எடுக்கும்போது, நிலத்தின் விலேயை அதிகமாக உயர்த்திவிடும் என்று யாரும் எதிர் பார்க்க முடியாது. நஞ்செய் நிலமாக இருந்தால், நிலத்தின் விலேயும் உயர்ந்துவிடும். அந்த முறையில் இன்னும் பல திட்டங்கள் வர இருக்கின்றன. இந்த நிலேயில் பல பேர் பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலேயில் இருக்கிருர்கள். இதை கவனித்துப் பார்த்து, ஓரளவு இந்த நிலேயை, விசேஷமாக ஏற்பட்டிருக்கிற இந்த நிலேயைக் கருத்தில் கொண்டு, உச்ச வரம்புச் சட்டத்தை ஏதாவது திருத்த முடியுமானல் நலமாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளு கிறேன்.

கடைசியாக, பொன், வெள்ளித் தொழிலாளர்பற்றி ஒரு வார்த்தை கூற விரும்புகிறேன். பொன் வெள்ளித் தொழிலாளர் கூட்டத்திற்கு நான் சென்றிருந்தேன். உடனடியாக அவர்களுக்கு வேண்டிய 14 காரட்டு தங்கத்தை **Release** செய்தால், அவர்கள் பிரச்னே ஏறக்குறைய தீர்ந்துவிடும் என்று சொல்லலாம். அதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது செய்வதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றுதான் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். 14 காரட்டு தங்கத்தை **Release** பண்ணிவிட்டால், சிறிதளவாவது வேலே தொடங்கப்பட்டு அவர்கள் பட்டினி நிலேயும் நீங்கும். நான் தாலிக்கு 24 காரட்டு தங்கம்தான் வேண்டுமென்று சொல்லுகிற கோஷ்டியைச் சேர்ந்தவன் அல்ல. எங்கள் பக்கத்தில் என்னு டைய சகோதரிகள், தாய்மார்கள் தாலியாக மஞ்சளேக் கட்டிக் கொண்டிருப்பவர்களே ஆயிரக்கணக்கில் பார்க்கலாம். நான் காண் பிக்கத் தயாராயிருக்கிறேன். ஆதலால் 14 காரட்டு தங்கத்தில் தாலி செய்து போட்டுக்கொள்ளுவது சாஸ்திர ரீதியாகவோ அல்லது வேறு எந்த வழியிலோ குறைவானதாக ஆகிவிடாது. 14 காரட்டு தங்கத்தில் தாலி செய்து போட்டுக் கொள்ளுவதால், ஹிந்து தர்மமே ஒழிந்துவிடும் என்று எந்தத் தாய்மார்களாவது அல்லது வேறு யாராவது கருதினல், அது தவருன கருத்தாகும். எங்கள் ஊரில் மஞ்சள் கயிற்றில் மஞ்சள் காம்பைக் கோர்த்து தாலியாகக் கட்டிக் கொள்ளுவதைக் கௌரவமாகக் கருதுகிருர் கள். 14 காராட் தங்கத்தில் தாலி போடுவதால் மோசம் போய்விடும் என்று கூச்சல் போடுவதை அரசியல்வாதிகள் வைத்துக் கொள் ளட்டும். தாய்மார்களில்கூட எல்லாத் தாய்மார்களும் 14 காரட் தங்கத்தில் தாலி போட்டுக்கொள்ளுவதை தாழ்வாகக் கருதி ஆட்சேபிக்கிருர்கள் என்று சொல்லமுடியாது. ஆனல் அரசியல்

வாதிகள்தான் பலமாக எதிர்த்து, ஒலிபெருக்கி வைத்துப் பேசு கிறார்கள். நியாய புத்தியுள்ள பொன் தொழிலாளர்கள் உடனடியாக 14 காரட் தங்கத்தை வெளியிட வேண்டுமென்றுதான் கோரு கிறார்கள்.

தங்கத்தை மகாத்மா காந்தி அவர்கள் முடக்கப்பட்ட மூல தனம், **Dead capital** என்று சொன்னார்கள். கடன் வாங்க உதவுமே தவிர, வேறு எதற்கும் உபயோகப்படாது. ஆதலால் ஓரளவுக்கு தங்க மோகத்தைக் குறைக்க இந்தச் சட்டத்தை நல்ல அளவில் பயன்படுத்துவதற்கு நாமெல்லோரும் பாடுபட வேண்டும். அதிலும் குறிப்பாக சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக, மக்கள் பிரதி நிதிகளாக இருப்பவர்களாகிய நாம் பாடுபடவேண்டுமென்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். தங்கத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற பெரிய மோகத்தைத் தவிர்க்க இது நல்ல வாய்ப்பு. தாலி 14 காரட்டாக இருந்தாலும், அல்லது இன்னும் கொஞ்சம் கம்மியாக இருந்தாலும், அதனால் அழகு குறைந்து விடாது, புனிதத் தன்மையும் குறைந்துவிடாது என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, 14 காரட்டு தங்கத்தை உடனடியாக வெளியிட நமது அமைச்சரவை ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* **திரு. ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார்** : கனம் தலைவர் அவர்களே, வருஷா வருஷம் சர்ச்சைகளும் அதற்குத் தகுந்த முறையில் சட்ட சபைகளில் நடவடிக்கைகளும் நடக்கின்றன. ஆனால் அதை எவ்வளவு தூரம் நடைமுறையில் கொண்டு வருகிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது ரொம்பவும் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. நான் யாரையும் குறை கூறிப் பேசவில்லை. நான் அதிகமாகப் பேசுவதில்லை. சென்ற வருஷம் பேசினேன். இப்பொழுது பேசுகிறேன். குறிப்பாக அவர் தெரிவித்தபடி நாட்டின் நிலைமை மத்திய அரசாங்கத்தைத்தான் சேர்ந்தது என்ற எண்ணத்தில்தான் நாம் எல்லோரும் இருக்கிறோம் என்று தான் நினைக்கிறேன். மத்திய அரசாங்கம் என்றும் போலத்தான் இருக்கிறது. பேச்சுதான் இருக்கிறது. காரியத்தில் ஒன்றும் இல்லை. செய்வது போல் சொல்லுகிறார்கள் அவ்வளவுதான். ஆகையினால் மாகாண அரசாங்கத்திற்குப் பொறுப்பு உண்டு. மத்திய அரசாங்கம் எல்லாவற்றையும் செய்துவிட முடியும் என்று நான் இப்பொழுது நினைக்கவில்லை. நாட்டின் பாதுகாப்பை அவர்கள் மாத்திரம் செய்து விடுவார்கள் என்று நான் நம்பிவிடவில்லை. முன்பே தெரியும், அவர்கள் எவ்வளவு அதிகப் பேச்சு, குறைந்த வேலை என்பது. நாமும் அப்படியே கோட்டை கட்டிக்கொண்டு செல்லுவோம் என்றால், சென்ற 15 ஆண்டுகளாக அநுபவித்துவரும் சுதந்திரம் எந்த முறையில் பாதிக்கப்படலாம் என்பதை இன்னும் இரண்டொரு மாதங்களில் தெரிந்துகொள்ளலாம். கடவுள் எதிரிகளுக்கு நல்ல புத்தியைக்கொடுத்து, நமக்கும் உற்சாகத்தைக் கொடுத்து நாம் செய்யவேண்டிய கடமையைச் சரியாகச் செய்ய ஆரம்பித்தால் அரசாங்கம் எந்தத் திட்டங்களையும் நல்ல முறையில் நடத்த முடியும். ஆகையினால் மத்திய அரசாங்கத்தையே எதிர்பார்த்துக்

4–00 p.m.

[திரு. ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார்] 4th March 1963

கொண்டு நாம் செய்யவேண்டிய கடமையை எல்லாம் அவர்கள் செய்வார்கள் என்று ஏதோ சட்டரீதியாகச் சொல்லிக்கொண்டு இருந்தால் போதாது. சில சமயத்தில்தான் சட்டம் வேலை செய்யும். அதற்கு அனுகுணமாக ஊக்கம் இல்லை என்றால், நாம் ஊக்கம் உண்டாக்கும் நிலைமையில் அந்தந்த மாநில அரசாங்கங்கள் வேலையைத் துவக்கி மத்திய அரசாங்கத்தை ஊக்குவிக்கும் வகையில் வேலை செய்தால்தான் சுதந்திரத்தைக் காப்பாற்ற முடியும். சென்ற வருஷம் அதிகமாகப் பேசினேன். எனக்கும் வருத்தம். நான் பேசியது எனக்குத் திரும்ப அனுப்பப்பட்ட போது ஏண்டா பேசினேன் என்று நினைத்தேன். இப்பொழுது அது குறைவு என்று நினைக்கிறேன். அவரவர்கள் கடமையைச் செய்வதாக ஒப்புக்கொண்டு செய்யவில்லை என்றால், அவர்களோடு போகவில்லை, நாட்டில் இருக்கிற 45 கோடி மக்களுடைய நிலைமை அவர்களைப் பொறுத்துத்தான் இருக்கிறது. நமக்குப் பொறுப்பு அதிகம் என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. எப்பொழுதும் தினசரி பத்திரிகைகளை, நான்கு மாதங்களாகப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன், ஜனங்கள், ஜனங்கள் என்று அவரே பேசிக்கொண்டு இருக்கிறார். ஜனங்கள் செய்யவேண்டியதைச் செய்துகொண்டு தான் இருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தில் இருந்துகொண்டு செய்ய வேண்டியவர்கள் தங்கள் கடமையைச் செய்யவில்லை என்பதுதான் ஜனங்களுடைய எண்ணம். இதைச் சொல்லுவதற்கு யாரும் தயங்குகிறார்கள். அரசாங்கத்தில் power பணம் கையில் வைத்துக்கொண்டு, ஒழுங்கு, கட்டுப்பாடு, சைன்யம் இவற்றை எல்லாம் வைத்துக்கொண்டு, எதிரிகள் நம்மை எப்படி ஏமாற்றலாம் என்று பேசிக்கொண்டு தொல்லை கொடுக்கும்படியான நிலையில் இருந்துகொண்டிருக்கும்போதும் நாம் இப்படியே இருந்தால் என்ன என்று எனக்கே தெரியவில்லை. இதற்கு மேலே எனக்கு இப்பொழுது எதுவும் பேசும் உத்தேசம் இல்லை.

இதுவரையில் ஜனநாயக அரசாங்கங்கள் இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் நம் எல்லோருடைய எண்ணமும். இதுவே கம்யூனிஸ்ட் மத்திய அரசாங்கமாக இருந்தால் நாம் பேசவே முடியாது. ஜனநாயகத்தை நாம் எவ்வளவு நன்றாக முன்வந்து நடத்த வேண்டுமோ அதற்குத் தகுந்த முறையில் நடத்த முடியாது. ஆகையினால் எல்லோருடைய அடிப்படை எண்ணமும் ஜனநாயகம் இருக்கவேண்டும் என்பதுதான். ஜனநாயக அரசாங்கம் **Dictatorship** மாதிரி வேலை செய்ய முடியாது என்று இருந்தாலும், அதிலே பாதியாவது நாம் செய்யமுடியும் மனது இருந்தால். அந்த முறையில், பாதுகாப்புக்குத் தகுந்த முறையில் நம்முடைய வேலையைத் துரிதமாகச் செய்யவேண்டும். ஏதோ விவசாயத்தையும் கைத்தொழிலையும் மாத்திரம் சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் போதாது. நாம் செய்ய வேண்டிய சேவையை அதிகமாகச் செய்ய வேண்டும். அதற்குத் தகுந்த ஊக்கமும் உணர்ச்சியும், நமக்குள் என்ன பாகுபாடு இருந்தாலும், எவ்வளவு கட்சிகள் இருந்தாலும் கூட, அதை எல்லாம் ஒரு பக்கம் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, இப்பொழுது செய்யவேண்டிய கடமையைச் செய்வோமாக.

4th March 1963] [திரு. ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார்]

தவிர, Home Guards விஷயமாக முந்தா நாள் சட்டம் செய்யப் பட்டது. அது ஏதோ ஒரு ஜில்லாவுக்கு ஆயிரம் என்று சொல்லப் பட்டது. இந்த ஆயிரம் எல்லாம் போதாது. ஒரு கிராமத்திற்குக் குறைந்தது இரண்டு மூன்று தொண்டர்களாவது இருக்க வேண்டும். நகரங்களுக்கு ஜனசக்திக்குத் தகுந்தபடி ஏற்பட வேண்டும். அப்படி இருந்தால்தான் நாம் ஏதாவது செய்ய முடியும். இதைப் போலீசிடம் ஒப்படைத்தால் போதாது. Retired Commander யாராவது இருந்தால் அவர்களை உபயோகம் செய்து கொள்ள வேண்டும். போலீஸ் எல்லாம் சாதாரண காலத் தில்தான். ஜனங்களிடம் ஏதாவது கஷ்டம் ஏற்படுகிறபோது, அதை வளரவிடாமல் பார்த்துக் கொள்ளுவதற்காக ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் சிலபேர் இருக்க வேண்டும். ஜனங்களுக்கு தைரியம் சொல்ல, தொண்டு செய்ய குறைந்தபட்ச படை வேண்டும். அதற்குத் தகுந்த முறையில் இல்லை என்றால் ரொம்பவும் கஷ்டம் தான் வரும். சென்னையில் எம்டன் ஒரு குண்டு போட்டதற்கு என்ன நடந்தது என்பதை நாம் பார்த்தோம். இப்பொழுது அப்படி இருக்காது. இப்பொழுது காலம் வேறு, அப்பொழுது காலம் வேறு. இப்பொழுது ஜனங்களுக்கு விழிப்பு இருக்கிறது.

திரு. கே. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் : அதைக் கேட்டே ஒருவர் செத்துப் போய்விட்டார்.

திரு. ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார் : ஆகையினால் நாம் செய்ய வேண்டியதை இன்னும் துரிதமாகச் செய்வோமாக. அமைச்சர்கள் எல்லாம் ஏதோ மத்திய அரசாங்கம் செய்யும் என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தால் போதாது. இளைஞர்கள், அனுபவம் உள்ளவர்கள் எல்லோரும் தான் இருக்கிறார்கள். கொஞ்சம் அதிக ஊக்கத்துடன் வேலை செய்ய வேண்டும். உணர்வும் ஊக்கமும் இல்லாமல் இருந்தால் மனிதன் இருந்தும் இறந்தவன்தான். ஆகையினால் இறக்கப்போகிறோம் என்ற எண்ணம் வந்தாலே தொல்லை. எப்பொழுதும் இறப்பு இருக்கிறது. இருந்தாலும் நாம் இருப் போம் என்ற எண்ணம் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகையினால் தான் உலகம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் வேலை செய்வதற்கு நாம் தகுந்த முறையில் வேலை முறைகளை வகுக்க வேண்டும்.

குறிப்பாக இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அதிகப் பணம்தான் வேண்டும். எந்த Section க்கு எவ்வளவு வரி போட வேண்டும் என்று தெரியவேண்டும். எங்கே அறியாமை இருக்கிறதோ எங்கே ஒற்றுமை இல்லையோ அந்தப் பகுதியில் அதிகமாகச் சுரண்டலாம் என்று நினைக்கிறோம். எங்கே பலஹீனம் இருக் கிறதோ அங்கே இன்னும் பலஹீனமாக ஆக்கி விட்டால் நாம் தான் தொல்லைப்படவேண்டும். இதையெல்லாம் சரியான முறையில் செய்வதற்கு நாம் இன்னும் ஊக்கம் உண்டாக்கவேண்டும். தியாகமும் வேண்டும். எல்லோரும் தொல்லைப்படுகிறபோது தியாகம் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. கொஞ்சம் அதிகமாக,

[திரு. ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார்] [4th March 1963

அதற்குத் தகுந்த அளவு தியாகம் செய்ய வேண்டும். ஆகையினல் அந்த முறையில்தான் சேவை செய்யவேண்டும். இதை நினைத்துச் செய்வதாகப் படவில்லை. அதிலும் சாதாரணமாக திட்டம் நடக்க வேண்டும் என்ருல் மேல் திட்டம் சரியாக இருக்கவேண்டும். அது இல்லாவிட்டால் எல்லாம் விழுந்துவிடும். அந்த முறையில் வேலை செய்யவேண்டும். நாலு மாதமாகிவிட்டது அங்கே யுத்தம் நிறுத்தி. இப்பொழுது கிராமங்களிலும் மற்ற இடங்களிலும் என்ன நடக்கிறது என்று பார்க்கிறபோது, வேடிக்கை பேசுகிற நிலையில்தான் இருக்கிறது. எவ்வளவு தூரத்தில் இருக்கிருேம் என்ற எண்ணம் படவில்லை. இந்த எண்ணம் தலைவர்களுக்கும் இல்லை. நாம் என்ன செய்ய முடியும்? நாம் செய்த தவறு. இதைக் கொஞ்சம் ஒவ்வொரு மாகாண அரசாங்கமும் சட்டசபையிலே தீர்மானம் போட்டு மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பி இன்னும் உற்சாகமாகவே வேலை செய்யவேண்டும் என்று சொல்லவேண்டும். எல்லோரும் அவர்கள் செய்வார்கள் என்று இருந்துவிட்டால் எல்லோரும் தொல்லைப்படவேண்டியதுதான். அவர்களுடைய பொறுப்புதான் என்று நினைத்துக்கொண்டு இருந்தால் போதாது. நமக்கும் பொறுப்பு உண்டு என்பதை அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். இல்லாவிட்டால் பிரயோஜனம் இல்லை. அந்த முறையில் ஏதாவது செய்வார்களென்று நம்புகிறேன்.

தவிர உணவு உற்பத்தியிருக்கிறது. முதலில் உணவு வேண்டும், மூலப் பொருள்கள் வேண்டும். உணவு உற்பத்தி செய்யவேண்டு மென்ருல் விவசாயிகள் நல்ல முறையில் வைக்கப்படவேண்டும். விவசாயம் நல்ல முறையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்க் கும்போது, சென்ற 15 ஆண்டுகளாக நாம் பலவிதங்களில் பல சட்டங்கள் செய்திருக்கிருேம். நமக்கே தெரியாது என்ன சட்டம் செய்தோம் என்று. ஒவ்வொரு மந்திரிக்கும்கூட இவ்வளவு சட்டம் செய்தோமென்பது மறந்து விடுகிறது. அந்த முறையில் போகும் போது அடுக்காக பத்து, இருபது என்று சட்டம் வந்துகொண்டே தான் இருக்கின்றன. அநேகம் பேருக்கு என்ன சட்டம் இப் போது இருக்கிறது என்பதே தெரியாது. பழைய சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டே பேசிக்கொண்டிருக்கிருேம். சட்டம் எங்கு குறைவாக இருந்து ஜனங்களுடைய ஒழுக்கமும் நடத்தையும் உற்சாகமுடன் வேலை செய்கிறதோ அங்குதான் ஜனங்கள் நன்ருக ஆளப்படுகிருர்கள் என்று அர்த்தம். அங்குதான் ஜனங்கள் உணர்ந்து நடக்கிருர்கள் என்று அர்த்தம். எங்கே சட்டம் மட்டும் செயல்படுகிறதோ அங்கு ஜனங்கள் அறியாமையில் இருக்கிருர்கள் என்று பொருள். சட்டம் ஒன்றும் செய்யாது. எவ்வளவோ சட்டம் செய்கிருேம். அதன் பலன் என்ன? கிம்பளம் கம்பளம் என்று போய்க்கொண்டிருக்கிறது. சட்டம் பயன்படும் முறையில் நடத்தப்படவில்லை. அதிக கவனம் வைத்து சட்டத்தை அமல் நடத்த ஏற்பாடு செய்வார்களானல், அதிக வரி நாம் போட வேண்டிய அவசியமிருக்காது. என்னுடைய அபிப்பிராயம், சேல்ஸ் டாக்ஸ் முப்பது கோடி ரூபாய்க்கு வசூல் ஆகும், சரியானபடி வசூல் செய்தால். வேறு ஒரு வரியும் போடவேண்டியதில்லை. எனக்குத் தெரியும் அது எப்படி நடக்கிறது என்று. எல்லோருக்

4th March 1963] [திரு. ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார்]

கும் தெரியும். சொல்வதற்குத் தயங்குகிறார்கள். வேறு ஒன்றும் இல்லை. எவ்வளவு பேர் சாமான்கள் வாங்குகிறார்கள், அதற்கு பில் வருகிறது. உங்கள் வீட்டிலும் தெரியும். மந்திரிகள் முதற்கொண்டு எல்லோருக்கும் சொல்கிறேன். ஆகையால் எவ்வளவு பேர் தகுந்த முறையில் கணக்கு வைத்து தகுந்தமுறையில் வருஷா வருஷம் கட்டுகிறார்கள்? யார் கொஞ்சம் நாணயமாக இருக்கிறானோ அவனுக்குத் தொல்லை. நாணயமாக இல்லாமல் போவதற்கு சட்டம் இடம் தருகிறது. அதைக் கவனித்தால் ஒழிய அதிகமான கண்காணிப்பு அதற்குத் தேவைப்படும். சட்டம் சரியானபடி பயன்படுத்தப்படுகிறதா என்பதைப் பார்க்காவிட்டால் எவ்வளவு சட்டம் செய்தாலும் ஏளனமாகத்தான் ஜனங்கள் பேசுவார்கள். மந்திரிகள் எதிரில் பேசமாட்டார்கள். வெளியே சென்று பார்க்க வேண்டும். அந்தக் காலத்தில் நாட்டில் என்ன நடக்கிறது என்று மாறுவேடம் போட்டுக்கொண்டு அரசர்கள் ஜனங்கள் குறைகளைப் பார்த்தார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறோம். ஆனால் இங்கு நாம் 4-10 p.m. எதிரில் வந்து சொன்னாலும் கவனிப்பது இல்லை. சட்டசபையில் பேசுகிறோம். அது அப்படித்தான் பேசுவார்கள், நாம் செய்வதைச் செய்துகொண்டே இருக்கலாம் என்று போகிறார்கள். எதைச் சொன்னாலும் அதில் நல்லது இருக்கிறதா என்று பார்த்து இருந்தால் அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். எல்லோருக்கும் தான் அரசாங்கம். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எது சொன்னாலும் பயனுள்ளது இருந்தால், அதை எடுத்துக்கொண்டு அதற்குத் தகுந்தபடி நடைமுறையில் செய்யவேண்டும். அவர்களும் நம் சகோதரர்கள்தான். இங்கு பிறந்தவர்கள், இங்கு வாழ்கிறவர்கள் இங்கேயே மடிகிறவர்கள். அவர்களிடத்தில் அதிகமான ஒரு துவேஷத்தை உண்டாக்கிக்கொண்டு எலக்ஷன் ஆரம்பித்தால் கொஞ்சநஞ்சம் சமாதானம் இருப்பதையும் அது கெடுத்துவிடும். அதற்காக எலக்ஷன் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. அதன் ரிசல்டை நீங்கள் பார்க்கப் போகிறீர்கள். சொன்னால் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டீர்கள். நானும் இதைச் சொல்லத் தேவையில்லை. சட்டசபையில் இருப்பதால் சொல்கிறேன். சொல்வதில் பிரயோ ஜனம் இல்லை என்பது எனக்குத் தெரியும். நானும் ஒரு கட்சி என்று வைத்துக்கொண்டு பத்து பேரை சேர்த்துக்கொண்டு சொன்னால் அதைக் கேட்பீர்கள். நான் அதைச் செய்வதற்குத் தயாராக இல்லை. அதுவரையிலும் இப்படித்தான், இருப்பீர்கள் கேட்கமாட்டீர்கள். யார் பேரிலும் எனக்குத் துவேஷம் இல்லை. நாடு இருக்கிற நிலைமையில் உற்சாகமற்ற நிலையில் செய்யவேண்டிய கடமையைச் செய்யாவிட்டால் என்ன ஆகுமென்று நினைக்கும் போது வருத்தமாக இருக்கிறது. அந்த நினைப்பில் எனக்குச் சில நாட்கள் தூக்கமே இல்லை. அந்த முறையில் எனக்குச் சில நாட்கள் கழிந்தன. எனவே என் மனம் அதை நினைத்து தொல்லை கொடுத்துக்கொண்டேயிருக்கிறது. தினசரி பத்திரிகை பார்க்கும் போது அந்தத் தொல்லை அதிகரித்துவருகிறது. நாம் பிலாசபி பேசிக்கொண்டு இருக்கிறோமே தவிர, செய்யவேண்டியதைச் செய்யவில்லை. டிமொபிலைசேஷன் சோல்ஜர்கள் என்று 35 லட்சம் பேர்களை முன் வைத்தார்கள். அவர்களை 45 வயதுவரையிலும்

சேர்த்தால் பத்து பதினைந்து நாட்கள் டிரெயினிங் கொடுத்துக் கொண்டுபோய் நிறுத்தலாம் என்று ஏதோ சொல்கிறார்கள். அது போதாது. வீடு பற்றி எரியும்போது கிணறுவெட்டிவிட்டு அணைக்கப் போவது போல இருக்கிறது. இதையெல்லாம் மாகாண அரசாங்கம் அதிகமாக வற்புறுத்துவதற்கு முயலவேண்டும். டிபென்ஸ் கமிட்டியில் மந்திரிகள் சிலர் இருக்கிறார்கள். ஏன் வற்புறுத்தக்கூடாது? அவர்கள் அப்படித்தான் பேச்சிலே உலகத்தை அடக்கிவிடலாம் என்று நினைக்கிறார்கள். விரோதி களிடம் அப்படிப் பேசிக்கொண்டிருந்தால் பிரயோஜனம் இல்லை. பாய் பாய் எல்லாம் போய்விட்டது.

விவசாயத்தில் அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஒருபக்கம் சட்டங்கள் குவிகின்றன. சென்ற 15 ஆண்டுகளில் எவ்வளவு நாம் வரி போட்டிருக்கிறோம்? அதன் பலன் என்னவென்று நமக்குத் தெரியும். நான் சொல்லவில்லை. பட்ஜெட்டில் நீங்கள் காட்டியிருக்கிறீர்கள். அதை விமர்சனம் செய்தால் எனக்கு எழுச்சி உண்டாகும். அதனால் இந்த சந்தர்ப் பத்தில் நான் அதைப் பேசிக்கொண்டு இருப்பதில் பிரயோஜனம் இல்லை. நமக்குப்பொறுப்பு அதிகமாக இருக்கிறது. மற்ற கட்சி களைவிட நமக்கு அதிகப்பொறுப்பு இருக்கிறது என்பதைத் தெரி வித்துக்கொள்கிறேன். மெஜாரிடி நாம் வைத்துக்கொண்டிருக் கிறோம். மற்றவர்கள் குறை கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, நாட்டைக் காப்பாற்றவேண்டியது தான் எல்லோருடைய கடமையும். அதற்குப் பிறகு வீட்டுச் சண்டை போடலாம். இப்போது அதைப்பற்றிப் பேசுவதில் பிர யோஜனம் இல்லை. ஆகையால் விவசாயத்தைக் கவனிப்போம். விவ சாயிகளுக்கு வரிபோட்டிருப்பதைப் பார்த்தால், எவ்வளவு வரி ஜாஸ்தியாகப் போயிருக்கிறது என்பதைப் பார்த்தால் நாளடை வில் ஒன்றுக்கு மூன்று மடங்காகிவிடுகிறது. ரூபாய்க்கு ஒன்பது அணா கூடியதோடு யூனியன் வரி அரை ரூபாய்க்கு மேல் ஆகிறது. இந்த நிலத்தீர்வை, நீர்த்தீர்வை மூன்று மடங்காக ஆகும். ஏழை களுக்குத்தான் நாம் செய்கிறோம். ஆனாலும் ஏழைகள் எப்படிப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள்? சாமான்கள் வாங்கும்போது டைரக்ட் டாக்ஸ், இன்டைரக்ட் டாக்ஸ் என்று இருக்கிறது. நேர்முக வரி, மறைமுக வரி என்பது அது. மறைமுக வரி பூராவும் உபயோகக் கிறவர்கள்தான் கட்டுகிறார்கள். வசூல் செய்கிற ஏஜண்டுகள் அதைச் சரியாகக் கொடுப்பதில்லை. இப்போது நயா பைசா வந்தது. முன்பெல்லாம் ஒரு தம்பிடிக்கு மிளகாய் வாங்குவான். இப்போது இரண்டு தம்பிடி ஒரு யூனிட்டாகிவிட்டது. அதை யாராவது நினைத்தார்களா? செய்வது எல்லாம் ஏழைகளுக்கு என்கிறார்கள். ஒரு தம்பிடிக்கு உப்பு, புளி வாங்கிய குடியானவன் இரண்டு தம்பிடியில் வாங்கவேண்டும். ஏழையில்லையா? அவர் களுக்குத்தான் நாம் சௌகரியம் செய்கிறோம். மற்றத் துறையி லும் அதிகமாகத்தான் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. ஒவ்வொன்றை யும் விமர்சனம் செய்தால் இரண்டு மணி நேரம் பேசலாம். முந்தா நாள் ஒரு சட்டம் வந்தது, நில வரி நீர் வரியை உயர்த்துவதற்கு.

4th March 1963] [திரு. ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார்]

இது இந்த சந்ர்ப்பத்தில் உற்சாகத்தைக் கொடுக்குமா? சென்ற வருஷ பட்ஜெட்டைப் பார்க்கும்போது, வருவாய் இவ்வளவு வரும் என்று போட்டோம். அதில் எவ்வளவு வந்திருக்கிறது? மதிப்பீடு குறைவாகப்போட்டு பட்ஜெட் தயாரிக்கப்படுகிறது. கடைசியில் பார்த்தால் அதிகமாக வருகிறது. அது பைனுன்ஸ் டிபார்ட் மெண்ட்டால் செய்யப்படுகிறது. அவர்களுக்குத் தகவல் தெரிய வில்லையா? வேண்டுமென்று செய்கிருர்களா என்று தெரியவில்லை. ஆகையால் பட்ஜெட் போடப்பட்டிருக்கிற முறையைப் பார்த்தால், வருவாயைக் குறைத்து செலவு அதிகமாகத்தான் போடப்பட் டிருக்கிறது. போடப்பட்டு வருகிறது.

இவ்வளவு பேர் ஏமாற்றியும் கூட வசூலில் அதிகமாக வருகிறது. ஆகையால் அதையும் கவனிக்க வேண்டும். எல்லாவற்றையும் அமைச்சர்களே பார்த்துக் கொள்ளுவார்கள் என்று அரசாங்க ஊழியர்கள் தங்கள் கடமையைச் செய்யாமல் இருக்கக்கூடாது. அவர்கள் தங்கள் கடமையைச் செய்யாமல் இருந்தால், இன்று மத்திய அரசாங்கம் அவர்கள் வருமானவரியை 40 ரூபாயிலிருந்து 240 ரூபாய்க்கு ஏற்றியிருக்கிறதே அந்த மாதிரித்தான் ஏற்படும். அதை அவர்கள் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஏன் வரி அதிகம் செய்யப்படுகிறது என்பதை அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். அரசாங்க ஊழியர்கள் தங்கள் கடமையைச் சரியாகச் செய்யாததால், சட்டத்தைச் சரியான முறையில் உபயோகப் படுத்தத்தகுந்த முறையில் இலாக்காக்கள் சரியாக வேலை செய் யாததால், வருவாய் குறைவாக மதிப்பிடப்பட்டு, வரி அதிகப் படுத்தப்படுகிறது. ஆனால் உண்மையாக வசூலில் பார்க்கும்போது, இந்த ஊழலிலும் கவனிக்கப்படாமல், இருக்கும்போதும் கூட, வருவாய் அதிகமாக வருகிறது. இன்னும் சரியாக கவனித்தால் 30 கோடி ரூபாய் சேல்ஸ் டாக்ஸில் வரும். சென்ற வருடம் பட்ஜெட் விவாதத்தின் போது கூட அதிகமாக வருவாய் வரும் என்று சொன்னேன். இப்போது நான் தெரிவித்ததுபோல 5, 6 கோடி ரூபாய் கூடி வந்திருக்கிறது. இன்னும் 5, 6 கோடி ரூபாய் வரலாம். இப்போது அதிகரிக்கப்பட்டுள்ள வருமான வரி யிலிருந்து மத்திய அரசாங்கம் மாகாண அரசாங்கங்களுக்கு பங்கு தரப்போவதில்லை என்பதை நம்முடைய அமைச்சர்கள் ஞாபகத் தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். மத்திய நிதியமைச்சர், வரியில் மாநில அரசாங்கத்துக்குப் பர்தா கிடையாது என்று அதிலேயே தெரிவித்து விட்டார். ஆகவே இனிமேல் அந்த வரியில் நமக்குப் பங்கு அதிகமாக வரும் என்று நினைக்க முடியாது. நாம் போடும் வரிகளைத் திறமையாக, ஜனங்களுக்குத் தொல்லையில்லாமல் வசூலிக்க வேண்டும். 4-30 p.m.

விவசாய உற்பத்தி பெருக வேண்டுமென்றால், விவசாய இலாக்கா நன்ருக வேலை செய்ய வேண்டும். நல்ல அனுபவமுள்ள அமைச்சரிடம்தான் விவசாய இலாக்கா இருக்கிறது. அவரும் ஓடிக் கொண்டுதான் இருக்கிருர். ஆனால் புள்ளி விவரங்கள்

(Figures) அவர்கள் கொடுப்பதைப் பார்க்கும்போது, எனக்கு அது சரியானதாகத் தோன்றவில்லை. நான் சென்ற வருடமே பட்ஜெட்டின் மீது பேசும்போது தெரிவித்தேன். அப்படி நான் தெரிவித்ததில் சில பேருக்கு என் மீது கோபம் கூட ஏற்பட்டது. இந்த விளைச்சல் போட்டி வைத்து, பரிசு கொடுக்கிறார்கள். சாதாரணமாக, நாலாயிரம் ராத்தல் முதல் ஐயாயிர ராத்தல் விளைந்திருக்கிறது. ஆனால் 8,000 ராத்தல் விளையக்கூடிய 12 ஆயிரம் ராத்தல் விளைந்திருக்கிறது என்று புள்ளி விவரம், கணக்குக் கொடுக்கிறார்கள் அல்லவா, அதை நான் சென்ற வருடம் **Challenge** செய்தேன். என்னுடைய நிலத்தைக் கொடுக்கிறேன், வசதியெல்லாம் செய்து கொடுக்கிறேன், செய்து காட்டச் சொல்லுங்கள் உங்கள் விவசாய டிபார்ட்டு மெண்டை என்று அமைச்சருக்கு சவால் விடுத்தேன். இதை எதற்கு இங்கு குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், இந்தப் புள்ளி விவரங்களைக் காட்டித் தெரியாதவர்களை ஏமாற்றலாமே தவிர, தெரிந்தவர்களை ஏமாற்ற முடியாது என்பதற்காகத்தான். நானும் ஒரு விவசாயி. நானும் நிலத்தில் உழைத்துக் கொண்டிருக்கிறவன். ஆகையால் எவ்வளவு அதிகபட்சம் விளையும் என்பது எனக்குத் தெரியும். அந்த அனுபவத்தின் பேரில் சொல்லுகிறேன், இம்மாதிரி விளைச்சல் போட்டி வைத்து பரிசுகள் கொடுத்துக்கொண்டு வந்தால், தவறுதல் செய்ய அரசாங்கமே ஊக்குவிப்பது போல் ஆகும். நீங்கள் தெரியாமல் செய்கின்றீர்கள் என்று நான் சொல்ல வில்லை. விவசாய இலாக்கா சரியான முறையில் செய்கின்றதா என்பதை இன்னும் அதிகமாக நீங்கள் கண்காணிக்க வேண்டும். ஒன்றிரண்டு இடங்களில் விளைச்சல் போட்டியில் விளைச்சல் அதிக மாக வரலாம். அனேக இடங்களில் வராது. அப்படி இருக்கும் போது ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் 8,000 ராத்தல் விளைய வேண்டியது 12,000 ராத்தல் விளைந்தது என்று சொல்லி பரிசு கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆகலால் தான் நான் இதைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. வரி போடும்போது எந்த முறையில் அது வசூலிக்கப்படுகின்றது; யாருக்கு அதனால் தொல்லை அதிகமாக இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். பணக்காரர்களுக்கு இருந்தால் பரவாயில்லை. ஏனென்றால் அவர்கள் ஏதாவது சேர்த்து வைத்திருப்பார்கள். அவர்களுக்குத் தெரியும், இது வரப்போகிறது என்று. ஆகையால் சேர்த்து வைத்திருப்பார்கள். கொஞ்ச நாளாவது அவர்கள் எப்படியோ காலம் தள்ளிவிடலாம். ஏழைகள் ரொம்ப காலம் தள்ள முடியாது. அதனால் நமக்குத் தொல்லைதான் வரும். பலமுறையில் பொருள்கள் வாங்க வேண்டும், சாப்பாட்டுப் பொருள் நமக்கு வேண்டும். உழைப்பும், பணமும் வேண்டும். ஒற்றுமையும் வேண்டும். அதற்கு நாம் உணர்வை அதிகமாக உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கவேண்டும். அந்த முறையில் வேலை செய்தால்தான் நாம் தப்பித்துக்கொள்ள லாம். இல்லையென்றால் எல்லோரும் போக வேண்டியதுதான்.

விவசாயத்தில் உற்பத்தியைப் பெருக்கத்தகுந்த முறையில் **Project** கள் எல்லாம் நன்றாகச் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். இன்னும் ஏரிகள், குளங்கள் இவற்றையெல்லாம் எங்கெங்கே

4th March 1963] [திரு. ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார்]

செப்பனிடவேண்டுமென்று பார்த்து, அதற்குத் தேவையான பணம் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வேலைகளையும் சரியான முறையில் செய்வதற்கு கண்காணிப்பு இன்னும் அதிகம் வேண்டும். கண்காணிப்பு இல்லாமல் வரியைப் போட்டு, வசூலித்து நாம் கொடுத்துக் கொண்டேயிருந்தால், எஸ்டிமேட்டுக்கு மேல் ஒன்றுக்கு நான்கு மடங்கு செலவாகிறது. நான் சென்ற தடவையே இதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். இப்போது இன்னும் அதிகமாகச் செலவாகிறது. இதற்கு என்ன காரணம் என்று என்ஜினியர்களைத் தனியாகக் கேட்டால் சொல்லுவார்கள். அமைச்சர்கள் என்ற முறையில் கேட்க வேண்டாம். மற்ற முறையில் தெரிந்துகொள்ளுங்கள் என்றுதான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதிகமாக **Estimate** கள் போட்டு, பணம் குறிப்பிட்ட வேலைக்கு எவ்வளவு வேண்டுமோ, அதற்கு மேல் அதிகமாகச் செலவழிக்கப்படுகிறது என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். அதைக் கண்காணித்தால்தான் குறைந்த செலவில் அதிக வேலையைச் செய்ய முடியும். இப்பொழுது நாம் அதிகப் பணத்தைச் செலவழித்து, குறைந்த வேலையைச் செய்கின்றோம். நான் பட்ஜெட் விவாதங்களின்போது பல முறை ஒன்றை ஞாபகப்படுத்தியிருக்கின்றேன். அது என்ன வென்றால், பட்ஜெட்டில் செலவழித்த பணத்தை மட்டும் போடுகின்றீர்கள். செலவழித்த பணத்துக்கு எவ்வளவு யூனிட் வேலை நிறைவேறிற்று என்று அந்த யூனிட்டையும் போட வேண்டும். சென்ற வருடம் இவ்வளவு பணத்துக்கு இவ்வளவு வேலை நடந்திருக்கிறது; இந்த வருடம் இவ்வளவு பணத்துக்கு இவ்வளவு நடந்திருக்கிறது என்று சொல்லவேண்டும். ஒருசில இலாக்காக்களில் சொல்லப்படுகிறது. அனேக இலாக்காக்களில் சொல்லப்படுவதில்லை. அதைச் சொல்ல வேண்டும். **Standard rates** ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் உண்டு. ஒவ்வொரு இலாக்காவும் **Standard rates** வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதையொட்டி இன்ன திட்டத்துக்கு இவ்வளவு செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது; எவ்வளவு வேலை ஆகியிருக்கிறது; இந்த வருடம் எவ்வவளவு வேலை ஆயிற்று என்று அந்தத் தகவலைப் பற்றிய குறிப்பை ஏன் பட்ஜெட்டில் சேர்க்கக்கூடாது? அதைச் சேர்க்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அது தவிர, ஒவ்வொரு இலாக்காவிலும் எவ்வளவு ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று இந்த வருட பட்ஜெட்டிலிருந்து உடன் கண்டுபிடிக்க முடியாது. எல்லாவற்றையும் கூட்டிப் போட்டால் தான் சொல்ல முடியும். நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்த விவரங்கள் போடப்பட்டிருந்தன, இப்போது அவை போடப்பட வில்லை. அதனால் ஊழியர்கள் அதிகமானார்களா, குறைவானார்களா என்று யாரும் தெரிந்து கொள்ள முடிவதில்லை. ஏன் அந்த விவரங்களைப் போடக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். முன்பு 80 ஆயிரம் ஊழியர்கள் இருந்தார்கள் என்றால், இப்போது எவ்வளவு பேர் இருக்கிறார்கள்? அதே எண்ணிக்கை ஊழியர்களை வைத்துக் கொண்டு இப்போது வேலை செய்ய முடியாது. வேலை அதிகரித்

[திரு. ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார்] [4th March 1963

திருக்கிறது இப்போது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் எவ்வளவு பேர் வேலை செய்கிறார்கள், அதற்குத் தகுந்த அளவு வேலை நடைபெறுகிறதா என்பது நமக்குத் தெரியவேண்டும். வரிபோட்டு பணத்தை வாங்கி, ஊழியர்களை நியமித்து அவர்கள் ஊதியத்துக்கென்று ஏராளமாகப் பணம் செலவு செய்கின்றோம். அதற்குத் தகுந்த முறையில் வேலை நடக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். அதற்காகத்தான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன். ஒரு கலெக்டருக்கு 5 Personal Assistants 7 Personal Assistants போட்டிருக்கிறோம். கலெக்டர் ஊரைச் சுற்றிக்கொண்டிருப்பார். எல்லா வேலையையும் P.A. வோடு விட்டுவிடுவார். என்ன வேலை நடக்கிறது என்றே அவருக்குத் தெரியாது. Development Council கூட்டத்துக்குத்தான் வருவார். அதற்குக்கூட யாராவது ஞாபகப் படுத்தவேண்டும். அந்த முறையில் இருக்கிறது. அப்படியெல்லாம் இருப்பதில் பிரயோஜனமில்லை. கலெக்டருக்கு அதிக வேலை யிருக்கிறது என்று P.A. -க்களைக் கொடுத்தார்கள். அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் தகுந்த முறையில் வேலையைப் பங்கிட்டுக் கொடுத்து, எவ்வளவு வேலை ஆகியிருக்கிறது என்று கலெக்டர் கண்காணித்து, வேலை சரியாக நடக்காவிட்டால் அவர்களை வேலை யிலிருந்து நீக்கத் தக்க முறையில் கண்காணிக்கத்தான் கலெக்டர் போடப்பட்டிருக்கிறார். ஏன் அந்த வேலையை அவர் சரியாகக் கவனிக்கக்கூடாது? இன்று தாசில்தார்கள், ரெவின்யூ இன்ஸ் பெக்டர்கள் எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று கணக் கெடுங்கள். அப்போது புரியும் உங்களுக்கு, வேலை முன்பு நடந்ததை விட மிகக் குறைவாக நடக்கிறது என்பது. ஏன் அப்படி நடக்கிறது என்றால், சரியான கண்காணிப்பு இல்லை. கலெக்டர் சரியாக வேலை செய்யவேண்டும், கண்காணிக்க வேண்டும். அமைச்சர்கள் அடிக்கடி சுற்றுப் பிரயாணம் செய் கிறார்கள். நீங்களும் ஏன் அங்கே செல்லும்போது இதைக் கண் காணிக்கக்கூடாது? நான் ஏதோ குறை கூறுகிறேன் என்று நினைக்க வேண்டாம். இருக்கின்ற நிலையை யாராவது சொல்லி யாக வேண்டும். எல்லோரும் பயந்து கொண்டிருந்தால், சொல்லு வது யார்?

“வருமுன்னர்க்காவாதான் வாழ்கை எரிமுன்னர்
வைத்தூறு போலக்கெடும்”.

என்ற முறையில் ஆகிவிடும். அதற்காகத்தான் சொல்லுகிறேன்.

“இடிப்பாரை இல்லா ஏமரா மன்னன்
கெடுப்பார் இலானும் கெடும்.”

என்பதை நன்றாக உணர்ந்து செயல்படவேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, இப்போது கல்விக்கு அதிகப் பணம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. 28 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். கல்வி அவசியம் வேண்டியதுதான். அதற்குப் பணம் மட்டும் ஒதுக்கி விட்டால் போதாது. போதுமான உபாத்தியாயர்கள் இருக் கிறார்களா, ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள ஸ்தாபனங்கள் சரியாக நடக்

4th March 1963] [திரு. ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார்]

கின்றனவா, அதற்கு வேண்டிய வசதிகள் சரியாக இருக்கின்றவா என்று அதையும் பார்க்க வேண்டும். அத்துடன் மேலும் பல பள்ளிகளை நாம் உண்டாக்க வேண்டும். அதற்குத் தகுந்த வசதி களையும் செய்ய வேண்டும். எங்கள் வடலூரில் ஒரு Training School இருக்கிறது. நான்தான் அதை வைக்கச் சொன்னேன். அது எப்படி நடக்கிறது என்றால், சென்ற வருடத்தில் மாண வர்கள், உபாத்தியாயர்களை மூன்று மணி நேரம் உள்ளே போட்டு மூடிவிட்டார்கள். இப்போது நான் அந்த விபரத்தைச் சொல்ல வரவில்லை.

திரு. கே. பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் : ஏன்?

திரு. ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார் : அது டிபார்டுமெண்டுக்குத் தெரியும். அதை அவர்கள் பார்த்துக் கொள்ளுவார்கள். அதோ இருக்கிறாரே திரு. கஜபதி நாயகர் அவரைக் கேளுங்கள் தெரியும். (சிரிப்பு). அந்த முறையில் நடக்கிறது. ஆகையால் கண்காணிப்பு இன்னும் அதிகம் வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். Elementary Education-க்கு தனியாக ஒரு D.P.I. போட்டால் கூட பரவாயில்லை. முப்பது ஆயிரம் பள்ளிக்கூடங்கள் இருந்தால் எப்படி ஒருவர் கண்காணிக்க முடியும்? முன்பு 500 ஹைஸ்கூல் இருந்தது. இப்பொழுது 1,800 இருக்கிறது. ஒருவரையே வைத்துக்கொண்டு என்ன செய்ய முடியும்? அவரும் சுற்றிக் கொண்டே இருக்கிறார்; பணம் வசூல் செய்து கொண்டிருக்கிறார். அந்த வேலை செய்து கொண்டிருந்தால், போதும் என்று அவர் நினைக்கிறார். கண்காணிப்பு இன்னும் கொஞ்சம் தேவை. இல்லா விட்டால் இந்தப் பணமெல்லாம் வீண். உபாத்தியாயர்கள் தரம் குறைவு. Training School-லிலேயே இந்த நிலைமை. வரு கிற வருஷம் அவர்கள் உபாத்தியாயர்களாக வர இருக்கிறார்கள். 4-30 p.m.

இன்னும் மற்றத் துறையில் Industries ஐ எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். எங்கள் ஊரிலே பக்கத்திலேயே ஒரு அம்பர் சர்க்கா வைத்திருக்கிறது. அங்கே என்ன நடக்கிறது? தனித் தனியாக (Capital expenditure, Recurring expenditure) எவ்வளவு Turnover என்று கண்டுபிடித்து எவ்வளவு Income, எவ்வளவு நஷ்டம் என்று ஏன் ஒவ்வொன்றுக்கும் போடக்கூடாது? ஏதோ ஒன்று இரண்டுக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள். தகுந்த முறையில் போடவில்லை. ஆகையினால் தெரிந்துகொள்ள முடியாது. Industries அமைச்சர் கொஞ்சம் அனுபவம் உள்ளவர்தான். நன்றாகத்தான்வேலை செய்கிறார். அந்த இலாகா வேலைகளை இன்னும் கண்காணிக்கும் முறையில் நடத்தப்பட முயற்சிக்க வேண்டும். அரசாங்கத்தால் நடத்தப்படுவது எப்படி என்று தெரியவேண்டாமா? அங்கே மாதத்திற்கு 1,500 ரூபாய் Establishment charges ஆகிறது. உற்பத்தி 4,000 ரூபாய். நான் சொல்லவேண்டாம் அதற்கு மேலே. ஆகையினால் இம்மாதிரி நடக்கப் பணம் செலவு செய்கிறோம். எல்லா இடத்திலும் உற்சாகத்துடன்தான் ஆரம்பிக்கிறோம். அங்கே இருக்கிறவர்கள் சரியாக நடக்கிறார்களா என்று கொஞ்சம் கண்காணிப்பு

வேண்டும். இன்னும் மற்ற இடங்களில் எப்படி என்று எனக்குத் தெரியாது. இது பக்கத்திலே இருக்கிறதாலே நான் பார்த்தேன். இதை எல்லாம் close பண்ணினுலும் தேவலே என்று நினைக்கிறேன். இருக்கிறதும் கெட்டுவிடப் போகிறது. இதையெல்லாம் நினைத்து தகுந்த முறையில் சேவை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இன்னும் எவ்வளவோ பேசவேண்டும். நான் பேசத் தயாராக இல்லே. கொஞ்சம் உணர்ச்சியுடனும் ஊக்கத்துடனும், மத்திய அரசாங்கம் தான் நம்மைக் காப்பாற்றும் என்று இருந்துவிடாமல், நாமும் அவர்களிடம் சொல்லி, உற்சாகப் படுத்தி, தகுந்த முறையில் அவர்களும் சேவை செய்து, நாமும் செய்து நமது நாட்டைக் காப்பாற்றுவோமாக.

* SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, the Budget Blue Books are as high as I stand and I must first express our gratitude to the Secretariat for having compiled so many Blue Books with so many accounts. But honestly the difficulty I have experienced, I should express. It is that one cannot go through all these blue books in the very shortest time possible that is allotted to us for the purpose of looking into them. These were placed on the table on Saturday.

(Deputy Chairman in the Chair.)

I am expected to speak today. The Hon. Chairman was kind enough to allow me to speak today and, therefore, I am expected to speak today. Therefore, it is really very difficult to do justice to the subject. Of course, persons in the position of our respected leader, Sri O. P. Ramaswami Reddiar can speak with some authority because he knows by experience so many things that take place in the administration. Now, he as an elder cautions his sons. He cautions them all to behave properly, to do proper work, to supervise properly and see that everything is properly done. He was advising them and all that. But also one thing about the elder people I know is this. They have a distrust of the younger generations always. (Laughter). It is also a psychology. I have always found fathers who never believe that their sons can take care of the property given to them. The feeling is that the sons do not come up to the standard of the fathers. I agree there also.)Laughter). Therefore it is with that kind of psychology that he has been saying all those things, and I generally agree with him. (Laughter). But I have not the authority or the status that he has. Therefore, I listened to his speech with great respect and there is some truth in what he says.

All that was pointed out by him is that there is much of expenditure. Large amounts of money are being poured into the economy of the country; something like 60 per cent of the total revenue is being poured into the economy. Therefore, there is great deal of responsibility on those who deal with the expenditure to see that the expenditure is properly made and that we have returns and dividends for the expenditure. It is in that light that he was speaking all this time and I also endorse what all he said.

4th March 1963] [Sri. .K. Balasubramanya Ayyar]

This Budget, Sir, after reading the speeches of the Hon. the Leader of the House and the Hon. the Finance Minister is, I should say, an impressive record of very good work that has been done and the estimates also cover all the aspects of all the items of progress in our State. In that sense I must welcome this Budget.

But it has also to be viewed from another aspect and in this particular context of the national emergency. The emergency, as the previous speakers said, is a very serious one and all thinking people must realise that it is a serious emergency and that we have not yet got out of the woods. It is very apparent that our neighbours are not also very friendly with us. In that northern line, Burma has agreed with China, and Pakistan without any authority from anybody has also agreed (Laughter). When there is a fight about ownership of the property, whether they are the real owners or not, they always generally agree and happily. (A voice. They are very generous with others' property.) They have given 2,000 square miles of our territory to them and they have obtained a certificate from the Chinese Marshal, that they are wise and peace loving people. Probably the Dictator of Pakistan is happy over that compliment. But anyhow the situation is becoming more and more serious, because in many sectors of the border the Chinese are having their own way and only we have got very weak friends, Sikkim, Bhutan and Nepal. (Laughter). That is the situation. It is not a matter for laughter. (An hon. Member: We ourselves are weak). This is really a serious matter and therefore it is that our Home Minister at the Centre has gone to King Mahendra to see whether things could be properly done. When that is the situation facing us, the Budget should also be viewed in that context and therefore it is I perfectly agree with our respected Friend Sri Reddiar that we must view the Budget from that point of view. But, what we should do here, is the question. For the last ten years we 4–40 p.m. were spending Rs. 200 to 250 crores on Defence. Now the expenditure has risen to Rs. 867 crores—nearly four times. We do not know whether this amount is sufficient for the purpose of real Defence. We had a few thousands of our jawans on the border. Now lakhs and millions of jawans are required for the purpose of fighting, if the Chinese should take into their heads again to invade our country on the border. It is in that context that we must see this Budget and also from another aspect. That is, the heavy taxation that has been proposed—both direct and indirect—which has got far-reaching effects generally on all sectors of our economy. The effect is not only upon the common man but also upon the industrialist, agriculturist and so on. We have to see this Budget in this context. The Hon. the Finance Minister is really aware of all the difficulties of the situation and he has tried his best to give us a fairly good budget taking into consideration all aspects of the question.

Before criticising this Budget from this side of the House, I must welcome the economic policy which has now been fairly stated for the first time, I think, in all these budget speeches both

by the Finance Minister and also by the Leader of this House. The Finance Minister in his budget speech has stated 'In the sphere of industrial development, the State has continued to follow a pragmatic policy of assisting the private sector in setting up new industries. The primary agency for canalising such assistance to the private sector has been the Madras Industrial Investment Corporation'. These sentences are very important. In the spech of the Leader of this House, we find the statement "In promising the establishment of new industries and thus providing increased opportunities for employment, we have eschewed dogma in regard to the relative roles of public and private sectors, and tried to pursue a policy of active encouragement of private enterprise in all fields where it could make an effective contribution" the dogma being that the public sector alone must occupy a large share of activity and not the private sector. That is the usual dogma. The Hon. the Leader of the House says that they have eschewed that dogma. He says also in his speech, 'A factor which augurs well for the industrial development of the State is the emergence in recent years of an entrepreneur class willing to invest and seek new lines of production.' These two statements are very good so far as the policy of industrialisation of the State is concerned. All of us will agree that industrialisation is almost the best thing for stepping up our defence potential. Especially in modern welfare, it is not enough to know how to fight with rifles. In the old days even if one was not able to shoot at the target, still one could shoot at oneself. But now if one is an army—man and is able to gauge the situation and grapple with modern scientific weapons, then one will succeed. This is the situation at the present time. Therefore, industrialisation, military training and scientific research, and the whole population becoming scientific-minded are all necessary for the purpose of stepping up our defence potential. Therefore it is I welcome this industrialisation. Production in all sectors must be the watchword at the present time. Production must be much more to meet the obstinate Chinese who have their expansionist policy for a number of years past. It is necessary to have an increased tempo in production. Our watchword, I repeat, must be more production. Production is very necessary in two sectors, namely, agriculture and industry. Therefore it is I welcome this policy which has been declared now by both the Finance Minister and the Leader of this House for the first time categorically in their speeches. But, Sir, the difficulties in industrialisation are also to be realised. So many bottlenecks and other obstacles have to be surmounted. There is the difficulty of foreign exchange. That is the fundamental difficulty that we have to countract. We had foreign exchange resources to the extent of 785 millions, but now it has come down to 110 millions—a very low minimum of foreign exchange. Whenever an industry wants to import machinery, etc., the question of foreign exchange arises. Take, for example, woollen fabrics. Import of woollen fabrics means a demand upon the foreign exchange. Originally the limit was Rs. 7 crores. Now they want Rs. 5 crores more.

4th March 1963]

Sri O. P. RAMASWAMI REDDIAR : Woollen goods are available.

Sri K. BALASUBRAMANYA AYYAR : They are available in Kanpur. 'Woollen fabrics' is a defence potential. When our troops go to the border, they must have woollen clothing, in view of the very cold climate there. In the Himalayas our jawans will suffer very much without warm clothing. Therefore, these woollen goods are required for purchasing which much foreign exchange is required. How we will be able to get the required foreign exchange passes our comprehension. It is in that context that we must look at the Gold Control Order. There was a large quantity of gold smuggled into our country chiefly by black-marketing in dollars. When gold was smuggled into our country by all these people who went abroad and sold their exports in those places, the problem arose for the Government of India as to what they should do for the purpose of arresting this smuggling of gold.

Sri O. P. RAMASWAMI REDDIAR : It is three thousand miles away.

Sri K. BALASUBRAMANYA AYYAR : But anyhow the smuggling of gold is a serious problem and must be prevented. Only to prevent the smuggling of gold, the Gold Control Rules have come into force. But, unfortunately, they have outstepped the bounds of real control. That is why they took advantage of the Defence of India Rules. Even though my friend says that it is not necessary to have 'Thali' in 22 carat gold, so many people feel differently about it. He may not feel it, because he has no Thali (Loud laughter). But one of our lady members mentioned about the 22 carat purity gold for Thali. Even the people in North India have not understood our sentiments. That is what I am saying. It is a question of sentiment. I am not saying anything rational or reasonable. There are so many communities who have no Thali but exchange only rings. We cannot argue in this rational fashion. I am sorry my friend began to talk in that rational fashion. There is no rationality about it. Why should we have any Thali? Why not exchange rings? All these things can be asked. I am sorry that kind of argument is used. There is another important reason involved in this. There is the interference with the personal liberty of the people. That is why we have the Gold Control Rules framed under the Defence of India Rules. That is a thing which has to be taken note of. 4–50 p.m.
The Central Finance Minister was obstinate about it. Therefore, goldsmiths are out of employment. Another thing is that the onus of proof is thrown on the person that he has not smuggled. That is a thing which is not possible except under the Defence of India Rules. How can anybody prove that he has not smuggled these things?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : He has only to prove how he came to possess the article.

[4th March 1963

Sri K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Sometimes he does not know these things. Six or seven years ago a friend of mine got a gold nib from Singapore. Now he is terribly afraid as to how to prove that he has not smuggled. The day when the order was published the man was sleepless. He cannot even be defended by lawyers because the order is under the Defence of India Rules. It is rather a serious order. It is the unsocial conduct of many people who smuggle gold that is responsible for this. Whoever is responsible for blackmarketing also? These are the two things that have brought about the unfortunate situation. We have not got the capacity to smuggle gold. So far as our industrial policy is concerned, I heartily welcome the policy now pursued by our State. The only two difficulties are the difficulty of foreign exchange and the insufficiency of raw material. Let us take the cycle industry, for example. I read the Survey of Cycle Industry in the papers. Without supply of steel for cycle parts it is difficult to produce cycles. Insufficiency of raw materials is there. The Hon. the Minister for Industries is going to speak to Sri T. T. Krishnamachari about coal, coke and steel. All these three things are essential for the purpose of developing industry. Unless we get them, we cannot step up our defence production. During the last three or four years so many new industries have been started. Still they are not working properly. I am connected with the transformer industry. I find that 70 per cent of the transformer material has to be imported. Therefore, the cost of production is very great. Unless all this material is got, and unless there are sufficient facilities for taking them from the ship and utilizing them, there is no possibility of improving the transformer industry. Transformers are absolutely necessary for our electrical works. Then, there is the bottleneck of transport. We have got the Lignite Corporation. Suppose we get coal from there. It has to be transported to so many places. We have got the meter gauge here and the broad gauge there. Trains cannot go up to that place. So long as transport is not easy and cheap, the cost of production will increase and the difficulty of distributing the products also will increase. Therefore, if a new industry is to be started, the Minister for Finance, the Minister for Transport the Minister who supplies raw materials, all these people should join together and think over the whole thing. Government also must help the industry. It is no use merely having an I.C.S. or I.A.S. Officer there. Technical men should be put in charge of these affairs with the assistance of administrative officers.

Now we have got the super profits tax. Any industry which goes on producing a lot in proportion to its results will have to pay a large amount of tax. In that way capital formation will be retarded. Capital will become shy. Unless dividends are given, capital will not be forthcoming. Any powerful industrialist who wants to produce as much as possible on account of his ability and experience will feel deterred. When a large profit is made, 60 to 90 per cent of it goes to the Government. During war-time as my respected Friend Sri O. P. Ramasamy Reddiar said, such

a thing should not happen. People will lose their initiative. The President of India said in his speech on August 18, 1962, "We do not want to spoil the initiative. We want to enthuse the private sector." Our late lamented respected Dr. Rajendra Prasad said, "During the time of Mahatma Gandhi we were all self-dependent. Now we have all lost our initiative. For everything we have got to go to the Government. For any trouble we say that the Government are responsible." That was what he said in his farewell address. Really it is not sound economics to have super profits tax. The difficulty of the Finance Minister is how to cover the deficit. Then we have to rely on deficit financing. The Government have got a manufactory at Nasik. Deficit financing to the tune of Rs. 151 crores will really cause inflation. Prices will go on rising. So far as the agricultural sector is concerned, the economic policies of our State have not been consistent. They have been cotradictory. On the whole, the effect on the agricultural economy has not been very satisfactory. Increase of taxes is one thing. At the same time, we have not yet decided what an economic holding is. The Tamil Nad Congress Committee went into the whole question. As yet there has been no literature on the subject. We have not found out what really is an economic holding. Without having a fixed idea about economic holding after a proper survey, we have passed so many laws. We say that there should be mechanisation of agriculture. For mechanisation small holdings will not do. On the one hand, they say fragmentation of holding is bad. At the same time, they want to fix a ceiling of five acres. Yesterday the Hon. Sri Kakkan gave figures that of 92 lakhs of agricultural labourers in our country, 64 lakhs were agricultural owners. A man who works on the land, according to the figures, gets an income of Rs. 375 per annum. It comes to about Rs. 30 per month or one rupee a day. A cooly here is able to get Rs. 2–50 nP. to Rs. 3 here. That being the case, how will the agriculturist have enthusiasm 5–30 p.m. for production? After all, we think that the man cultivates the land with the members of his family. That is why the ceiling was sought to be fixed. The final result of all this legislation is nothing. The man is not able to get his livelihood. Where will he go for the capital? After all, agriculture requires some capital. There is nobody to give the capital necessary. We have Co-operative societies. They meet only a very small proportion even after so many years of their functioning. The Agricultural Finance Corporation can do them nothing. The co-operative societies merely swear by the Societies Act and they are not able to meet even a third of the total agricultural credit of the country. Therefore, they have to obtain their credit from other agriculturists and money-lender. The trouble with them is they are going on exacting more and more interest.

Another trouble with the co-operative societies in providing credit facilities to the agriculturists is that they cannot merely depend on the security of the crops. What happened this time in Tanjore? Even the pesticides supplied by the Government under

the package scheme could not protect the crops. The snakes were killed, and rats began to do their work. So long as the snakes were there, the rats were afraid. They destroyed the snakes and the rats had their own day. There was lot of this rat trouble and in spite of the package plan, the yield has not been very great. There is a great deal of discussion going on now whether the yield has gone down or has increased. When there is a quarrel about it, the real truth will be out. Some were saying, 'No, no; the yield has gone up considerably' and so on. That is the present difficulty in Tanjore.

So far as agriculture is concerned, now we have become small holders, whether we are a tenant or a landholder. What is the use of fertilisers being supplied by Government? They must have the capital to buy them and utilise them. The co-operative societies find it difficult to advance without sufficient security. Therefore it is I have been saying that we must have at least crop insurance. Let the Government study whether it is possible or not to have these crop insurance schemes. In one year you may have the harvest, In another year the harvest may not be there. Therefore, for the purpose of security at least you must have the crop insurance. The Government must think about it.

Again, if at all they get any loans, they are long dated loans. The agriculturists especially, want loans immediately. If you give a loan to him now, with the next year's harvest he will pay it back. I have no doubt that our agriculturists are honest men. In our State they are all honest men. If they get the harvest, they will pay back. If not, they will go on explaining and doing other things. That is the only difficulty.

The co-operative societies are really on their guard. They can give loans only on proper security and not otherwise. If they granted loans otherwise, they will be infringing the provisions of the Act. It is in that way that they are loath to give loans immediately. It also takes a lot of time for them to disburse these loans. If you apply for a loan this year for sowing or planting the crop, you may probably get a loan next year after harvest.

(Mr. Chairman in the Chair)

Now things are improving a little. Still they cannot reach the acme of perfection which is necessary to help our agriculturists. That is my point. The agriculturist wants some money immediately. The crops do not wait for you. The seasons do not wait for you. You must have the seed at the proper moment and the transplanting must be done at the proper time. Agriculture is a thing that is very much affected by seasonal inactivity. That is the most important thing about agriculture.

Therefre, my point is that the agricultural policy of this Government has been contradictory. Now speaking with a little more hesitancy because the Hon. Chairman has taken the Chair . .

4th March 1963]

MR. CHAIRMAN : The hon. member has exceeded the time-limit.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : I will finish in a few minutes. I have not been referring to the smaller points. I wanted to concentrate on these two things, agriculture and industry, which are supposed to be the most important things for the purpose of stepping up our defence potential. So far as the agricultural sector is concerned and the agricultural economy is concerned, our economic policy has been contradictory, inconsistent and on the whole not conducive to the work of our farmers and our peasants. That is my view and I hope and trust that the Hon. Minister in charge of Agriculture and the Hon. the Finance Minister will see to it that sufficient capital is forthcoming for the purpose of the agriculturists. Otherwise, the appeal made in those speeches of the Hon. the Finance Minister and the Hon. the Leader of the House that the agriculturists will help us to produce more will go in vain.

Finally, Sir, I should like to refer to one important thing, the education of the agriculturist. That is the most important thing. Our agriculturists are getting on with the time honoured methods of cultivation. Now at the present day he must be educated in the improved methods of agriculture. He does not need education in other matters such as agitation and so on. They are not necessary for them. Education, so far as agriculture is concerned is absolutely necessary for them. If all the agricultural schools that we have started could reach them, it woud be very helpful to them in increasing agricultural production.

Sir, I will conclude by refering to two things about which I have already made representations to the Hon. the Finance Minister, because I wish to say it here also. One is about grant of pension to college teachers. I made mention of this at the time I spoke on the supplementary demands.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We have made provision for that.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : I know provision has been made in the Budget for 1962–63 but the rules, I understand, are still pending with the Director of Public Instruction and nothing has been done. That is what they say. If this matter could be hastened and the college teachers enabled to get their pensions, it will be good. When other people are getting a pension, they are feeling very much that they are not getting any pension. This is one other added misfortune. This is what they feel. Sometimes people might be happy if both did not get the benefit. They feel, 'When the school teachers get the pension why should we not get it when we have also served for so long?'.

The next thing which I wish to refer to is about the Headmasters, who retired from service before the year 1960. I understand the hon. Member Sri T. P. Srinivasavaradan has also brought this to the notice of the Government. I support the case of these people also.

Thank you, Sir.

திரு. ஏ. கஜபதி நாயகர்: மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இது வரைக்கும் வரவு-செலவுத் திட்டத்தைக் கவனிப்பது, நம் நாட்டு முன்னேற்றப் பாதையை கவனிப்பது, பொருளாதாரத்தை எப்படிப் பெருக்குவது, எல்லா மக்களுக்கும் எப்படி நல்வாழ்வு கொடுப்பது என்று இந்த விதமாக நாம் முயற்சி செய்து வந்தோம். ஆனால் இந்த ஆண்டில் போர் ஏற்பட்டதாலே சீனர்கள் அக்கிரம மாக நம் நாட்டின் மீது படையெடுத்ததாலே, அதை முன் வைத்து இந்த வரவு-செலவுத் திட்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினாலே தான் நாம் இப்பொழுது அதிக வரி போட வேண்டிய நிலைமை. அதைப்பற்றி நாம் குறை கூறவேண்டியது இல்லை. ஆயினும் குறை கூறுவது இருக்கவேண்டும்.

திரு. கே. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர்: செய்கிறவர்களைத் தான் குறை சொல்லுவார்கள்.

திரு. ஏ. கஜபதி நாயகர்: நம் நாட்டுப் படை சரியான நிலையில் இல்லாமல் இருந்ததாலே, சரியான பாதுகாப்பு செய்யாததாலே, நாம் முதலில் இந்தப் படையெடுப்பாலே பின்வாங்க நேரிட்டது. நல்ல சமயம் நாம் ரொம்ப பின் வாங்கவேண்டிய நிலையில் இல்லை. இப்பொழுது தகுந்த உதவிகள் வந்திருக்கின்றன. ஆகையினால் அதைப்பற்றி நாம் தைரியமாக இருக்கலாம். நாட்டுக்கு முதல் தேவையானது படை. நல்ல மக்களாக இல்லாவிட்டால், படை சரியாக அமையாது. நம் நாட்டு மக்கள் அதிக ஆண்டுகளாகப் போர்ப் பயிற்சி இல்லாமல், நல்ல சுகவாழ்விலே இருந்ததாலே, சீனர்களுக்குச் சாதகமாக இருந்தது. இப்பொழுது இந்தியா பூராவும் ஒற்றுமையாக இருந்து நம்முடைய வேலையைச் செய்ய வேண்டியதாக இருப்பதால், இப்பொழுது நம் குடிமக்களுக்கு நாம் கற்றுக்கொடுக்க வேண்டிய வேலை அதிகமாக இருக்கிறது. நமது நண்பர் சொன்னது போல், இந்தப் பொறுப்பு மத்திய அரசாங்கத்திற்கு மாத்திரம் கிடையாது. மாநில அரசாங்கத் திற்கும் இந்தப் பொறுப்பு உண்டு. மாநில அரசாங்கங்கள் எல்லாம் ஒவ்வொரு அங்கங்களாக இருந்துகொண்டு தாங்கள் செய்யவேண்டிய வேலையைச் செய்ய வேண்டும். ஒரு கை சொல்லி யதாம் நான் எதற்காக வேலை செய்ய வேண்டும் என்று. கால் நடக்கமாட்டேன் என்று சொல்லியதாம். இப்படி ஒவ்வொரு அங்கங்களும் தாங்கள் செய்ய வேண்டிய வேலையைச் செய்யாமல் இருந்தால், எப்படி மனிதன் நல்லபடி இருக்கமுடியாதோ, அது போல் மத்திய அரசாங்கம் சரியாக வேலை செய்யாது. இந்தியா என்றால் இதுகாறும் எழுதப்படிக்கத் தெரியாத மக்களாக இருந் தோம். இப்பொழுது அப்படி இல்லை. இப்பொழுது எல்லோரும் படித்தால்தான் நாடு வளம் பெறும் என்று நல்ல நிபுணர்கள்

4th March 1963] [திரு. ஏ. கஜபதி நாயகர்]

கண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுதும் பெருத்த அளவில், ஒன்றாவது வகுப்பில் 40 பேர் சேர்ந்தால், ஐந்தாவது வகுப்பில் 10 பேர் தான் இருக்கிறார்கள். இதனாலே நாட்டுக்கு எவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்படு கிறது? பெண்கள் போதுமான அளவுக்குப் படிக்க வருவது இல்லை. இதற்குக் காரணம் மக்களும் ஏழைகள். இதைக் கவனித்துத்தான் ஐக்கிய நாடுகள் UNICEF என்ற அங்கத்தை வைத்து Mr. Galbraith செய்தது போல் உணவு, பால் முதலியவை கொடுக்கிறார்கள். இப்பொழுது எந்த நாடும் தனித்து தனியாக வாழமுடியாது. மற்ற நாடுகளிடம் உதவி பெற்றுக் கொண்டு, அந்த உதவிகளாலே நம்முடைய மக்களை நன்றாக வலிவுடையவர்களாக்க வேண்டும். குழந்தை பெறுவதற்காக தாய் சேய் நல விடுதி என்று வைத்திருக்கிறோம். நல்ல மருத்துவம் கொடுக்கிறோம். இப்பொழுது மக்கள் 50, 60 வயது வரையில் வாழ்கிறார்கள். அதோடு வலிவோடு இருக்கும்படியாக நலம் செய்ய வேண்டும். அதற்குத் தகுந்தபடி விவசாயம் நாம் செய்ய வேண்டும். விவசாயத்திற்கு என்ன முக்கியமான தேவை? கூழ், நிலம் வேண்டும், நீர் வேண்டும், உரம் வேண்டும், விதை வேண்டும், பணம் வேண்டும். இதை எல்லாம் நான் சொல்லுவது புதிதல்ல. திருக்குறளிலே சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. படை, குடி, கூழ், அமைச்சு, நட்பு, அரண் இந்த ஆறும் தேவை. கூழ் என்றால் உணவு, உற்பத்தியான பொருள். நம் தேவைக்கு ஏற்ற விவசாயம் செய்ய வேண்டும். அமெரிக்காவிலே ஒரு ஆள் செய் கிறான் என்றால் 19 பேருக்கு சாப்பாடு போடுகிறான். நம் நாட்டில் 70 பேர் விவசாயம் பண்ணினால் கூட, 30 பேருக்குச் சாப்பாட்டுக்கு வழியில்லை. அங்கெல்லாம் கூலி ஜாஸ்தி. கூலி ஆட்களுக்குக் கூலி கொடுத்தால் முடியாது என்று சில இயந்திர சாதனங்களாகச் செய்தார்கள். நம் நாட்டில் என்ன கஷ்டம்? இங்கு மக்கள் அதிக மாக இருக்கிறார்கள். 100 க்கு 70 பேர் விவசாயம் செய்கிறார்கள். நிலம் கொடுத்தால்தான் வேலை செய்யமுடியும். இரண்டையும் கவனித்து நாம் கூட்டுறவு சங்கங்கள் வைத்து சிறுசிறு நிலங் களாக இருப்பதைச் சேர்த்து பயிர் செய்தால் விவசாயம் செய்ய லாம் என்று செய்திருக்கிறோம். அதைப் பற்றி குறை கூறக் கூடாது. கூடியவரையில் செய்கிறார்கள். சரியாக அதைச் செய் கிறார்களா என்று கண்காணிக்க வேண்டும். அது இல்லாத குறையினால்தான் கஷ்டப்படுகிறோம். அது இல்லாதவிடத்தில் குற்றம் ஏற்படுகிறது. விவசாயத்தில் உணவு உற்பத்தி செய்வ தோடுகூட ஐக்கிய நாடுகளில் ஒரு வழி செய்யவேண்டுமென்று வாஷிங்டனில் மார்ச் 17 முதல் பசி பட்டினி பிணியைப் போக்கு வதற்கு ஒரு திட்டம் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அதற்கு விவசாயத்தில் சரியாக முன்னேற்றம் காணவேண்டும். நாம் ஏற்படுத்தியிருக்கும் பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன் இவைகள் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு விவசாயத்தை ஊக்குவிப்பதில் முனையவேண்டும். படை, குடி, கூழ், அமைச்சு என்றிருக்கிறது. அமைச்சு என்பது என்ன? நம் அமைச்சர்கள். அவர்கள் என்ன அறிவில் குறைந்தவர்களா? படிப்பில் குறைந்த வர்களா? இல்லை. 'பல்குழுவும், பாழ்செய்யும் உட்பகையும் வேந்தலைக்கும் கொல்குறும்பும்' இந்த மூன்றும் இந்த நாட்டில்

5-10 p.m.

[திரு. ஏ. கஜபதி நாயகர்] [4th March 1963

சேர்ந்திருப்பதால், பலவிதத்திலும் நாம் கஷ்டப்படுகிறோம். அவர்களைத் தொந்திரவு செய்யாமல் இருந்தால் நம்நாடு முன்னேறும். அமைச்சர்கள்மீது குற்றம் சாட்டுவது கூடாது. அவர்களும் மனிதர்கள்தான். இந்த அமைச்சர்களும் மத்திய அரசாங்க அமைச்சர்களும் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அரண் என்பதுதான் இப்போது நண்பர் சொல்லியதுபோல ஊர்க்காவல்படை, போலீஸ் படை. பிறகு நாட்டுப்புறங்களில் காவல்படை செய்யவேண்டியது. பழைய மாதிரி ஒரு சண்டை போட்டுவிட்டு ஒரு ராஜ்யத்தைப் பிடித்து 500 ஆண்டு ஆளும் காலம் போய்விட்டது. இப்போது நாளுக்கு நாள், மணிக்குமணி சண்டை போட்டாலொழிய 10 வருஷம் சண்டைபோடும் காலமாக இருக்கிறது. ஒவ்வொருவரும் தங்கள் பொறுப்பை உணரவேண்டும். ஆண், பெண் அனைவரும் தங்கள் கடமையைச் செய்தாலொழிய, நம்நாட்டுக்கு பழி வந்துசேரும். குற்றங்கள் இருக்கலாம். குறைகள் இருக்கலாம். அதைப் பொருட்படுத்தக்கூடாது. ஆனால் ஒவ்வொருவரும் நாம் செய்ய வேண்டியதைச் செய்தோமா என்று மனதில் கையை வைத்துக் கொண்டு உழைக்கவேண்டும். இப்போதிருக்கிற நிலையில் நம் சொத்தை எடுத்துக்கொண்டு இரண்டு திருட்டுப் பசங்கள் பங்கு போடுகிறார்கள். அதைப் பார்க்க கேவலமாக இருக்கிறது. ஆகையால் அந்த இழிவு நிலையைப் போக்க ஒவ்வொருவரும் ராணுவத்தில் சேர்ந்து தன்மானத்தைக் காக்கவேண்டி உழைத்தால்தான், நம் நாட்டுக்கு நாம் அடைந்த சுதந்திரம் காப்பாற்றப்படும். நாம் எல்லோரும் நாட்டுக்கு என்று உழைத்து, வித்தியாசம் எதுவும் இல்லாமல், ஒரே ஆட்சியின் கீழ், ஒரே தலைவரின் கீழ் வேலை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்கு பேச இடமளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு வணக்கத்தைக் கூறிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member Sri R. Venkatachalam will now speak. He will please confine his speech to ten minutes.

* **திரு. ஆர். வெங்கடாசலம்:** தலைவர் அவர்களே, நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் 1963-64 ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்திருப்பதை ஒட்டி நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு முன் பேசிய அங்கத்தினர்கள் பொதுவாக பட்ஜெட்டிலுள்ள கருத்துக்களையும் குறைகளையும் பற்றிக் குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள். நான் அவற்றைக் குறிப்பிடாமல் எனக்குக் காலம் குறைவாக ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிற காரணத்தால் எனது மாவட்டத்தில் அரசாங்கம் செய்யத் தவறியவற்றையும் செய்ய வேண்டியவற்றையும் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டிலேயே கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஆற்றிய நிதிநிலை அறிக்கை உரையின்போது சேலம் மாவட்டத்தில் கிருஷ்ணகிரி வட்டத்தில் ஒரு தொழிற்பேட்டையும், ஓசூர் பகுதியில் தொழிற் கருவிகள் செய்யும் தொழிற்சாலையும் ஏற்படுத்தப்போவதாகச் சொன்னார்கள். கிருஷ்ணகிரி தொழிற்பேட்டைக்கு நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்திருப்பதாக இந்த ஆண்டு அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்

4th March 1963] [திரு. ஆர். வெங்கடாசலம்]

கிறார்கள். இருப்பினும் சேலம் மாவட்டம் நம் மாநிலத்தில் மிகப் பெரிய மாவட்டமாக இருந்தும் பிற்போக்கான நிலையில் இருப்பதால் அவற்றிற்குச் செய்ய வேண்டிய முக்கியமான வேலைகளைச் செய்யாமல் இருக்கிற காரணத்தால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த ஆண்டு அறிக்கையிலாவது அவர்கள் கூறிய சில வேலைகளை உடனடியாக எடுத்துச் செய்யவேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சேலம் மாவட்டத்திற்கு இந்த ஆண்டு கல்விக்கான தொகை பெரிய அளவில் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தும் கூட சேலம் மாவட்டம் பூராவுக்கும் ஒரே கல்லூரி தான் இருந்துவருகிறது. அந்தக் கல்லூரி போதாது என்ற காரணத்தாலும் வடசேலம் பகுதியில் கிருஷ்ணகிரியில் ஒரு கல்லூரி ஏற்படுத்தவேண்டுமென்றும், அதற்கு இந்த தேசிய நெருக்கடி காரணத்தால் கல்லூரிக்குக் கட்டிடம் கட்டுவதற்கான நிலங்களை இனமாக வழங்குவதாக பொதுமக்கள் மகஜர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தூதுக்குழுவினர் கனம் கல்வி அமைச்சர் அவர்களைக் கண்டுமிருக்கிறார்கள். அதற்கு இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் எதுவும் காணப்படாதது ஒரு குறையாக இருக்கிறது. அடுத்து கிருஷ்ணகிரி-ராயக்கோட்டா ரோடில் தென்பெண்ணை ஆற்றில் பாலம் இல்லாததால், மழை பெய்து தண்ணீர் வருகிற காலங்களில் கிருஷ்ணகிரி பகுதிகளில் திட்ட வேலைகள் நிறைவேற்ற முடியாமல் இருந்துவருகிறது. அந்தப் பாலம் மிகவும் அவசியமென்று தலைமைப் பொறியாளர் கூட ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று அறிகிறேன். இருப்பினும் அந்தத் திட்டங்கள் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருந்தும்கூட அந்தத் திட்டத்தை இந்த ஆண்டு அறிக்கையில் காணமுடியவில்லை. இந்த ஆண்டிலே அந்த வேலையை எடுத்துச் செய்யவேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். 5-20 p.m.

அடுத்து, அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருப்பது போன்று கிருஷ்ணகிரி குடிநீர்க் குழாய்த் திட்டமானது நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் ஜி.ஓ. 2765 தேதி 11—9—1958 உத்திரவுப்படி கிருஷ்ணகிரி பரப்பு வரிசையில் 22-வதாக குறிப்பிடப் பட்டும் காவேரிப்பட்டணம் 52-வதாக இருந்தும்கூட இது முதலில் ஏற்று நடத்தப்பட்டு கிருஷ்ணகிரித் திட்டம் கைவிடப்பட்டிருக்கிறது. 15 லட்சம் ஒதுக்கியிருப்பதாகவும் அடுத்த ஆண்டு எடுத்துக் கொள்ளப்படுமென்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதை உடனடியாக எடுத்து நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆரூர் பகுதி பிற்போக்கான வட்டமாக இருந்து வருகிறது. ஏற்கனவே இருந்த சட்டசபை உறுப்பினர்களும் மற்றவர்களும் அந்த இடத்தில் முள்ளிக்காடு அணையைக் கட்டினால் பத்தாயிரம் ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி கிடைக்குமென்றும் அதன் மூலம் உற்பத்திப் பெருக்கம் ஏற்படுமென்றும் வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டம் இந்த ஆண்டு அறிக்கையில் காணப்படாமல் இருப்பது வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது. அதைப் பரிசீலனை செய்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கடைசியாக மத்திய அரசாங்கம் 270 கோடிக்கு மேல் வரி விதித்திருப்பதால் மாநில அரசாங்கம் வரிவிதிக்கவில்லை

[திரு. ஆர். வெங்கடாசலம்] [4th March 1963

என்று காரணம் காட்டினால், இப்போது நில் வரியையும், நீர்த் தீர்வையையும் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அதைக் கொடுக்கமுடியாத நிலையில் இருக்கிற மக்கள் ஏற்கனவே இருக்கிற வரியால் அவதிப் பட்டுக்கொண்டிருக்கிற மக்கள் மத்திய அரசாங்கத்தின் வரியைத் தாங்கமுடியாமல் இருப்பதால் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு வரியை யும் போடாமல் விட்டுவிட்டார் என்று ஆறுதல் பட்டாலும், ஏழை மக்கள் மிகவும் அவதிப்படுகிறார்கள் என்ற நிலை ஏற்பட்டிருப் பதால், மீண்டும் வரி போடாத காரணத்தால், நமது மாநில அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி இங்கு பேச வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. tomorrow.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 122. *Short reviews of the activities of the Madras Record Office, Tribunal for Disciplinary Proceedings, and the Madras Public Service Commission for the first half of 1962–63.*

123. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2221, Public (General-M), dated 15th November 1962, relating to the introduction of Tamil in Government offices up to district level.*

124. *Notification issued with G.O. Ms. No. 4791, Revenue, dated 31st December 1962, appointing the 7th February 1963 as the date on which the provisions of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, other than sections 1, 2, 4, 5, 7, 8, 58-A, 62, 67 and 68 which have already come into force, shall come into force in the under-tenure estate of 'Thethupatti' in Tirupathur taluk of Sivaganga Zamindari Estate in Ramanathapuram district.*

---

* Kept in the library for perusal by Members.

Appendix

[*Vide* answer to Starred question No. 33 on page 7]

***Statement furnishing particulars relating to the results of the S.S.L.C. Public Examination held in March* 1961 *and March* 1962.**

I. S.S.L.C. Public Examination, March 1961.

	Candidates presented through schools.		Private candidates.	
	Academic.	Diversified.	Academic.	Diversified.
1 Number who have taken subjects qualifying for admission to University Courses of Study.	54,815	5,750	10,900	462
2 Number declared eligible ..	30,514	3,480	2,385	132
3 Percentage	55·7	60	21·9	27

II. S.S.L.C. Public Examination, March 1962.

	1959 Scheme.		1948 Scheme.	
	Academic.	Diversified.	Academic.	Diversified.
1 Number who have taken subjects qualifying for admission to University Courses of Study.	47,231	6,165	12,143	612
2 Number declared eligible ..	26,580	2,572	2,256	116
3 Percentage	56	41·7	19	18·9.